

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcji i Administracji ulica Czarnieckiego 1. 8. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników St. Sokołowskiego; Pasaż Hausmanna 1. 9. — Listy należy francuzować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty. Telefon Redakcji nr. 8.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają całe- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ówioroczni i miesięczni za dopłatą pierwszy 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencja dzienników Stanisława Sokołowskiego Pasaż Hausmanna 1. 9; we Francji w Paryżu wyłącznie agencja pana Adama Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Z Najwyższego zarządzenia ma być noszona po zgonie s. p. Jej Królewskiej Wysokości Augusty Wilhelminy Henryki, księżnej Sasko-Weimarsko-Eisenachskiej, księżnej Saskiej, z domu królewskiej księżniczki Württembergskiej, żałoba dworska począwszy od czwartku, 8 grudnia b. r. przez sześć dni, a to równocześnie z żałobą noszoną obecnie po s. p. Jej Mości Cesarzowej i Królowej Elżbiecie.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość razyl Najwyższem postanowieniem z dnia 30 listopada b. r. nadać najmiłościwiej zyczajnemu profesorowi Uniwersytetu krakowskiego dr. Kazimierzowi Morawskiemu order Korony Żelaznej klasy trzeciej z uwolnieniem od taksy*).

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość razyl Najwyższem postanowieniem z dnia 30 listopada b. r. nadać najmiłościwiej:

wielką wstęgę orderu Elżbiety:

Jadwidze księżnej Kodeńskiej Sapieżynie z domu księżniczce Lubartowicz Sanguszkównie;

*) Wiener Ztg. ogłasza to odznaczenie, w pierwotnej bowiem publikacji zaszła omyłka co do imienia dekorowanego.

order Elżbiety klasy pierwszej:

Maryi księżnej Lubartowicz Sanguszkowej z domu hrabiance Zamoyckiej; Alfonsynie hrabinie Dzieduszyckiej, z domu hrabiance Miączyńskiej we Lwowie; Aleksandrze Zaleskiej z domu Suchodolskiej we Lwowie; Cecylii hrabinie Badenowej z domu hrabiance Mierownej we Lwowie; Krystynie hrabinie Potockiej z domu hrabiance Tysskiewiczówny w Krakowie; Róży hrabinie Tarnowskiej z domu hrabiance Branickiej w Krakowie;

order Elżbiety klasy drugiej:

Marcelinie Darowskiej, głównej przełożonej kongregacji Sióstr Niepokalnego Poczęcia N. Maryi Panny w Jazłowie; Aleksandrze Ulanowskiej z domu Borkowskiej w Krakowie;

tytuł rady Dworu z uwolnieniem od taksy:

krajowemu inspektorowi szkolnemu we Lwowie Janowi Nepomucenowi Franke;

tytuł rady rządowego:

dyrektorowi państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie Zygmuntovi Gergolewskiemu i dyrektorowi państwowej szkoły przemysłowej w Krakowie Janowi Rotterowi;

tytuł starszego rady budownictwa;

inspektorowi austriackich kolei państwowych, zatrudnionemu w Ministerstwie kolei żelaznych Józefowi Iglatowskiemu i starszemu inspektorowi austriackich

kolei państwowych Stanisławowi Rawicz Kosińskiemu w Tarnopolu;

tytuł rady szkolnego:

dyrektorowi szkoły realnej w Stanisławowie Józefowi Czaczkowskemu; profesorowi gimnazjum Franciszka Józefa we Lwowie dr. Ludwikowi Kubali; profesorowi II. gimnazjum we Lwowie dr. Józefowi Lewickiemu; profesorowi IV. gimnazjum we Lwowie Maryanowi Łomnickiemu; dyrektorowi gimnazjum w Tarnopolu dr. Maurice Maciszewskiemu; dyrektorowi gimnazjum w Złoczowie dr. Przemysławowi Niementowskiemu; profesorowi gimnazjum św. Anny w Krakowie Antoniemu Pazdrowskiemu; dyrektorowi gimnazjum w Stryju dr. Karolowi Petelenzowi; profesorowi gimnazjum w Tarnowie Klemensowi Schmitzowi; dyrektorowi gimnazjum w Podgórzu Tomaszowi Sołtyśkowi; profesorowi szkoły realnej w Krakowie Romanowi Spitzerowi; dyrektorowi żeńskiego seminarium naucz. w Krakowie Romanowi Simejlerowi i profesorowi gimnazjum św. Anny w Krakowie dr. Teofilowi Ziembickiemu;

tytuł rady budownictwa:

cywilnemu inżynierowi we Lwowie Zygmuntovi Kędzierskiemu; profesorowi państwowej szkoły przemysłowej w Krakowie Sławomirowi Odrzywolskiemu; inżynierowi cywilnemu we Lwowie Gwalbertowi Ziembickiemu;

tytuł rady cesarskiego z uwolnieniem od taksy:

asesorowi Józefowi Bielakowi w Krakowie; inspektorowi austriackich kolei

państwowych Ignacemu Drewnowskiemu we Lwowie; kierownikowi hydropatycznego zakładu w Krynicy dr. Henrykowi Ebersowi; inspektorowi austriackich kolei państwowych Władysławowi Jaworskiemu w Krakowie; dyrektorowi fachowej szkoły dla wyrobów z drzewa w Zakopanem Edgarowi Kovátsowi; starszemu kontrolerowi pocztowemu we Lwowie Marciniowi Krawczykowi; szkolnemu inspektorowi okręgowemu w Samborze Hermanowi Kulicowski; właścicielowi fabryki w Oświęcimiu Emilowi Kuźnickiemu; członkowi Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie Joachimowi Perlbergerowi; starszemu inspektorowi kolei Północnej Cesarza Ferdynanda Aloizemu Postulce w Krakowie; wolnopracującemu lekarzowi we Lwowie dr. Leonowi Rosenzweigowi; asesorowi Bernardowi Schützowi w Tarnopolu; asesorowi Henrykowi Schwarzwowi w Krakowie; głównemu nauczycielowi żeńskiego seminarium nauczycielskiego we Lwowie Tytusowi Sioniewskiemu; dyrektorowi powszechnego szpitala w Brodach dr. Stanisławowi Sołtyśkowi; okręgowemu inspektorowi szkolnemu w Rzeszowie Konstantemu Steczkowskiemu; asesorowi w Kołomyi Edwardowi Stenzlowi; asesorowi Jakóbowi Stroh we Lwowie; członkowi Rady kolei państwowych Zygmuntovi Szancerowi w Krakowie; dyrektorowi kancelaryjnemu I. klasy przy wyższym sądzie krajowym we Lwowie Ludwikowi de Farát Vöröswi; asesorowi Arnoldowi Wernerowi we Lwowie; inspektorowi austriackich kolei państwowych Włodzimierzowi Zborowskiemu-Kostrakiewi.

TYARA I KORONA.

Powieść historyczna z czasów Grzegorza VII.

PRZEZ

TEODORA JESKE-CHOŃSKIEGO.

XXI.

(Ciąg dalszy).

Okręz niego przysłuchiwał się jeszcze ktoś drugi w milczeniu dzikiej wrzawie. Biskup halbersztadzki, Buko, nie wtórował z radością oszczerstwom kardynała. Kiedy inni krzyżeli, on, stojąc na uboczu za filarem, przygryzał wargi do krwi.

Przywiózł go do Wormacji biskup bauberski, Rupert, którego był jeńcem. Pozbawiony własnej woli, nie mógł odmówić. Musiał stanąć po raz drugi przed obliczem króla, aby widzieć jego nowy tryumf.

Przyczynił się on w pewnej części do zaostrożenia sporu korony z tyarą. Jego posłowie, oczerniając w Rzymie króla, wpłynęli pośrednio na ów list, który spowodował wybuch.

Chciał podkopać tron, a wzmocnił jego podwaliny. Bo nie wątpił ani na chwilę, jak nie wątpił nikt z obecnych, że zatarg Henryka z Grzegorzem skończy się porażką tyary. Po jednej stronie młody, potężny król — po drugiej starzec bez miecza... Chyba szalenie mógłby przypuszczać inny wynik walki nierównej.

Od rzymia postać Buka skureczyła się, jak na łośnem polu między Ebrą a Spirą.

Cokolwiek synod wormacki postanowi, a nie uchwali nic na niekorzyść króla, wszechmocnego po zduszeniu rokосу — o tem wiedział Buko — będzie musiał podpisać i on, śmiertelny wróg korony. Zgnitby w więzieniu, gdyby się opierał.

Na dworze srożyła się zawieja coraz więcej. Wicher cisnął na zamek całe chmury śniegu. Łomotał do okien, wpadał do kominów, wypychając na salę kłęby dymu.

Zrobiło się tak ciemno, że kontury ludzi i sprzętów rozplynęły się w cieniu.

Ktoś zawołał:

— Światła!

Paziowie wnieśli sto świec woskowych w srebrnych kandelabrach.

Już się prędko zmęczyli krzykiem bezładnym, już zaczęła wrzawa przychodzić, kiedy od drzwi, prowadzących do komnat królewskich, rozległ się głos donośny:

— Jego Wzność, pan król!

Owiany milknącym szmerem, wszedł Henryk w towarzystwie Godfryda lotaryńskiego. Był niezwykle blady. Niebieskimi obwódkami podkrążone oczy, usta, obwisłe w kącikach, i wolny, ociężały chód świadczyły o znużeniu.

Powstał zbranie ukłonem głowy, dał ręką znak, aby dostojnicy zajęli miejsca na ławach, ustawionych w podkowę, i usiadł na krześle tronowym.

Powiódłszy wzrokiem dokoła, zmarszczył lekko brwi. Widział ranych prawie wassalów duchownych. Oprócz jego przyjaciół i Godfryda, nie było żadnego możnowładcy świeckiego. Przybyło tylko kilku palatynów i hrabiów okręgowych.

— Zgnając się temu trzy miesiące po bezkrwawem zwycięstwie pod Ebrą — zaczął głosem zdławionym — nie spodziewaliśmy się, szlachetni i wielelni panowie, że nas złość ludzka zgromadzi znów tak rychło w murach Wormacji. Ale, śnać, nie sądzono cieszyć się spokojem tym, którym

Bóg powierzył pieczę nad szczęściem mnogich ludów. W ciągłej trosce i w umartwieciu spożywać muszą chleb potężni tej ziemi. Drogo płacić trzeba za władzę i zaszczyty.

Ustał, namyślając się kilka chwil, potem mówił dalej:

— Jesteście nam świadkami, wierni nasi wassalowie, iż nie szukaliśmy zwady z Rzymem. Jakkolwiek Hildebrand objął Stolicę Apostolską z pominięciem korony niemieckiej, do czego nie miał prawa, jakkolwiek obrażał nas krzywdzącymi majestat królewski, napomnieniami, znosiłiśmy cierpliwie jego natręctwo przez wzgląd na dobro rzeszy, zagrożonej z wielu stron, i z miłości dla naszej cnotliwej matki, cesarzowej Agnieszki. Za tę naszą cierpliwość i względność spotkała nas niesłychana zniewaga. Człowiek nikczemnego pochodzenia...

Płomień gniewu zapalił jego twarz rumieńcem szkarlatnym.

— Robak, wyległy w błocie motłochu, wąż, ogrzewany ciepłem łaski naszego rodzica, podniósł na nas rękę bezczelną, jak na sługę.

Cała gwałtowność temperamentu Henryka buchała z jego oczu, błyszczyły fosforycznie. Słowa wspomnienie listu Grzegorza odbierało mu przytomność.

— W osobie naszej znieważył Hildebrand koronę świętego państwa rzymskiego — wołał — znieważył was, tej korony klejny ty najprzedniejszej, znieważył wszystkie ludy germańskie od podnóża Alp począwszy, aż do brzegów morza Północnego. Potomkowie zwycięzców Rzymu! Czy pozwolicie na to, by cudzoziemiec bezczęścił majestat przesławnej korony niemieckiej, której blask wywalczyli nasi przodkowie krwią licznych pokoleń?

I Henryk wiedział, jaką drogą trafić do serc swoich wassalów.

— W ręce wasze składam część koro-

ny i rzeszy — zawołał jeszcze. — Osądźcie sami zbrodnię Hildebranda!

Powstała wrzawa, jaką znają tylko zebrania polityczne i targowiska kupieckie. Świecy panowie zrywali się z ław, pobrzukując mieczami, duchowni podnosili do góry złote krzyże, wzywając na Grzegorza pomsty nieba. Zahuczała znów burza przekleństw, obelg, gróźb...

Z oddechem powstrzymanym wsłuchiwał się Henryk w łoskot rozszalałego krzyku.

Swoich przyjaciół był pewny. Wiedzieli, czego chce, i uczynią, czego żąda. Lecz do zdeptania Grzegorza potrzeba mu było znacznej większości głosów. Kilkunastu śmielszych biskupów mogłoby zniwieżyć jego zamiary. A jeśli dziś, kiedy po złamaniu buty możnowładców stanął u szczytu potęgi, nie rozstrzygnie sporu z tyarą na korzyść korony, będzie się jego tron chwał dalej, jak krucha lódka na fali morskiej. Jutro, pojutrze może się gdzieś, w lasach saskich lub w górach szwabskich, zerwać wichura buntu, a wówczas będzie znów bezsilny, słabszy od najslabszego wojewody. Będzie się musiał znów giąć, uśmiechać tam, gdzieby chciał mieczem uderzyć, będzie musiał klamać, schlebiać, podchodzić. Jego młode lata miały dosyć krętych dróg. Jeden powinien ustąpić, albo on, albo Grzegorz, dla dwóch władców nie ma miejsca w świętem państwie rzymskiem. Niech więc ustąpi słabszy...

Przeto wyławał Henryk z bezładnej wrzawy wyjęzonym uchem głosy wyraźniejsze: Kto jest z nim, a kto przeciw niemu?

Widział dokoła siebie latające ręce, błyszące miecze, palające oczy, widział kardynała Błażka, który powtarzał jeszcze namiętniej swoje oszczerstwa, słyszał gwałtowne mowy prymasa Zygfrйда i swoich przyjaciół.

(Ciąg dalszy nastąpi).

czowi w Nowym Sączu i głównemu nauczycielowi żeńskiego seminarium nauczycielskiego w Krakowie dr. Julianowi Zgorzalewiczowi.

tytuł starszego lekarza powiatowego:

lekarzowi powiatowemu w Krakowie dr. Gustawowi Bielańskiemu i lekarzowi powiatowemu w Przemyślu Zygmuntovi Dzikowskiemu;

zarządzić, aby wypowiedzianem zostało Najwyższe zadowolenie a to z powodu ukończenia wschodnio-galicyjskich kolei lokalnych:

inspektorowi austriackich kolei państwowych Franciszkowi Machalskiemu w Tarnopolu i inspektorowi austriackich kolei państwowych Janowi Rybeżyńskiemu w Tarnopolu.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 1 grudnia b. r. w skutek wiernopoddańczego raportu, złożonego przez Ministra cesarskiego i królewskiego Domu oraz spraw zagranicznych, zamianować najmiłościwiej aspiranta conceptowego Ludwika hr. Badeniego bezpłatnym *attaché* poselstwa.

P. Minister sprawiedliwości zamianował zarządcę zakładu karnego dla mężczyzn w Stanisławowie Ludwika Schneidra dyrektorem zakładu karnego dla mężczyzn w Wiśniczu.

P. Minister sprawiedliwości zamianował adjunkta zakładu karnego dla mężczyzn w Stanisławowie, Jana Bilikowskiego, inspektorem zakładu karnego dla kobiet we Lwowie.

P. Minister rolnictwa zamianował profesora galicyjskiej krajowej szkoły gospodarstwa leśnego we Lwowie Bronisława Lipińskiego i asystenta leśnego Wojciecha Kurnika zarządcami lasów i domen a elewa leśnego Ignacego Szczerbowskiego i Stanisława Lesikiewicza asystentami leśnymi w obrębie lwowskiej dyrekcji lasów i domen.

Obwieszczenia

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 7 grudnia b. r. do l. 109.466 w sprawie zezwolenia, aż do odwołania, na przywóz żywego bydła rogatego z Austro-Węgier do publicznej rzeźni w mieście Nordhausen w Niemczech; tudzież o rozporządzeniu z dnia 26 listopada b. r. do l. 92.582 w sprawie oględzin zwierząt na stacyach kolejowych w Galicyi, — zamieszczone są w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 9 grudnia.

Przedłożony przez P. Ministra skarbu dr. Kaizla na wtorkowym posiedzeniu Izby postów preliminarz budżetu na r. 1899 zamyka się przewyżką w dochodach, wynoszącą 468.041 zł., a zatem przewyżką niepełną pół miliona; cyfry jednak pokrycia, stosownie do tradycyjnej praktyki budżetowania w Austrii, są tak ostrożnie preliminarzowane, iż cały budżet już na pierwszy rzut oka czyni wrażenie nadzwyczajnej pewności i solidności. Bogato udotowany preliminarz inwestycyjny, wykazujący zapotrzebowanie netto 29 1/2 milionów, stosownie do przeprowadzonej reformy takie tylko zawiera pozycje, które nawet ze stanowiska najściślejszej teorii muszą być uznane za istotne inwestycje, czyli za wydatki mające na celu tworzenie dobrze procentujących się lub przynoszących trwałe pożytki przedsiębiorstw i ulepszeń. Niespodzianką w zakresie funduszu inwestycyjnego jest propozycja, aby Minister skarbu był wprawdzie uprawniony do wydania renty inwestycyjnej na pokrycie zapotrzebowania funduszu inwestycyjnego, — miał jednak zarazem prawo wydać w jej miejsce także czteroprocentową rentę koronową; dostateczne jednak wyjaśnienie znajduje niespodzianka ta w zgola nieprzewidywanych wahanach, jakie stopa procentowa przeżywała w ostatnich latach. Aby przykład przytoczyć, wystarczy przypomnieć, iż n. p. w Niemczech trzyprocentowe papiery, opiewające na złotą walutę, z kursu 98 za 100 spadły na 92 a nawet 91.

W sposób bardzo uwagi godny przeprowadzone jest w budżecie pokrycie regulacji plac urzędniczych na rok następny. P. Minister skarbu proponuje użyć do tego przewyżek administracyjnych (zapasów kasowych) z r. 1897 w kwocie 10.2 milionów zł. Wszystkie inne znaczniejsze nadwyżki w wydatkach, które Państwo w ostatnich latach przyjęło na siebie, a dla których w każdym innym państwie musiałyby być utworzone nowe źródła dochodów, w Austrii mogły znaleźć pokrycie w granicach budżetu. Przemawia to niezawodnie za tem, że budżet austriacki jest jeszcze elastyczny: z drugiej strony jednak uciekanie się do zapasów kasowych i pokrywanie nimi tak znacznych wydatków, jak powyżej wspomniany, jest bezwzględnie bardzo wyraźną oznaką, że prowadzenie dalej gospodarki państwowej bez utworzenia nowych źródeł dochodu nie będzie na przyszłość rzeczą możliwą. Przewyżki administracyjne niewątpliwie nie zawsze będą dorównywały przewyżkom roku 1897, który przyniósł rezultaty niezwykłe pomyślnie, a ponieważ właścicieli każdemu państwu nowożytnemu tendencja zwiększenia wydatków państwowych znajduje w Austrii wyraz niezawodnie także i w latach najbliższych, przeto będzie rzeczą nieodzowną stworzyć stałe i normalne pokrycie zwiększonych wydatków państwowych. P. Minister skarbu wskazał też drogę do tego celu wiodącą: podwyższenie podatku od cukru jest nieodzowne, jeżeli równowaga w budżecie państwowym ma być nadal utrzymana.

możliwą kompromitację, czy przystąpić do cichu do spółki z Borszowieckim, to znaczy dać pieniędzy na robotę i dzielić się zyskami? Nafta była; nie ma wątpliwości, a on znowu się pomylił, twierząc, że jej nie ma... Głowę sobie łamał, bił się z myślami, wmawiał w siebie, że mu pieniędzy nie potrzeba, bo ma ich dosyć... ale jakże tu wypuścić z rąk taki interes, co miliony przynieść może? milionami nie pogardza nikt, nawet milioner!

I nareszcie, razu pewnego zjawił się w Borszowcach z propozycją.

Przepraszając raz jeszcze hrabiego — tym razem całkiem szczerze — za wyrządzoną wtedy niesłuszną obrazę, pragnął naprawić sąsiedzkie stosunki i ofiarowywał się ze znacznym kapitałem do spółki w celu eksploatacji nafty.

Nadeszła dla hrabiego dawno oczekiwana, ale niespodziewana sposobność odwetu...

Bardzo grzecznie ale zimno przyjął marszałka, na jego propozycję odpowiedział odmownie, w ten sposób, że każdy by zrozumiał dlaczego odmawia.

— Co do stosunków sąsiedzkich, bardzo mi będzie miło nawiązać je na nowo, puszczając w niepamięć co zaszło między nami... — rzekł. — Co do spraw innych... trzymajmy się lepiej zdaleka!...

Sulicki zaczynał się unosić. Jaki! ten magnat zrujnowany jeszcze się opiera? podaje mu przecież rękę pomocną, a on nie chce pozbyć się swej dumy? Sam traci i jeszcze zarobić nie da!... Mści się... obrzany! Hamując swoje oburzenie, marszałek

Jubileusz Najjaśniejszego Pana.

Dzisiaj podajemy w dalszym ciągu szereg doniesień o obchodach jubileuszowych w naszym kraju.

Z kraju.

Z Glinian piszą nam pod d. 6 b. m.: Jubileusz Najj. Pana obchodziliśmy bardzo uroczysto i poważnie, przeświecając się w objawach miłości, przywiązania i czci ku uwielbianemu przez wszystkich Najj. Jubilatowi.

W wigilię uroczystości o godzinie 4 po południu odezwały się wszystkie dzwony z wieży kościoła i obu cerkwi, miejskiej i przyległego Zastawia, a kapela miejscowa, odegrała hymn ludowy przed mieszkaniem c. k. komisarza rządowego p. Zenona Rawicz Rojka i c. k. sądem powiatowym, przeciągała ulicami. W dzień Jubileuszu, po odegraniu pobudki wczesnym rankiem, celebrował w kościele o godzinie 9 uroczystą sumę jubilat ks. kanonik Wierzchowski zakończoną odśpiewaniem hymnu ludowego. W cerkwi miejskiej św. Mikołaja odprawili o godzinie 10 uroczystą liturgię wraz z „Mnoholitiem“ dla Monarchy ks. kanonik Reszetyłowicz, a na Zastawiu ks. kanonik Baczynski. Wszystkie świątynie w obecności reprezentantów władz rządowych i autonomicznych przepełnione były młodzieżą szkolną i ludnością miejscową i z okolicy. Modły dziękczynne odbyły się także w synagodze miejscowej, gdzie zgromadziła się też młodzież szkoły etatowej i fundacji im. hr. Hirscha, i gdzie, po odśpiewaniu hymnu ludowego przez uczniów, nauczyciel p. Bałaban wygłosił po polsku piękną mowę na cześć Najjaśniejszego Pana. Po nabożeństwach i po przypięciu odznak jubileuszowych uprawnionym do tego w sądzie przez naczelnika sądu p. Janę, a w magistracie przez komisarza rządowego p. Rojka, odbyła się uroczystość szkolna w obszernej klasie pierwszej, odpowiednio udekorowanej. Przygotowane miejsca zajęli zaproszeni duchowni, reprezentanci władz rządowych i autonomicznych, goście z okolicy, a między nimi właściciel Słowity, p. Weissmann. Uroczystość zagał kierownik szkoły p. Franciszek Ligęza mową w polowie ruską a w polowie polską, streszczając dzieje państwa Najjaśniejszego Monarchy. Młodzież szkolna odśpiewała zwrotkę hymnu ludowego po rusku, a jedną po polsku.

Po uroczystości szkolnej udał się cały personal nauczycielski do biura komisarza rządowego p. Rojka, składając na ręce jego wyrazy najgłębszego hołdu i niewzruszonych uczuć wiernopoddańczych dla Najjaśniejszego Pana i całego Najdostojniejszego Domu Cesarskiego. Wieczorem nastąpiła ogólna iluminacja z przezrociami na magistracie, szkole tkackiej i na balkonie mieszkania komisarza rządowego.

Podczas nabożeństw wszystkie sklepy były pozamykane, a ludność, świątecznie ubrana, liżnemi gromadkami snuła się przez cały dzień po mieście, wznosząc gromkie okrzyki na cześć Najjaśniejszego Pana.

miał nadzieję, że łagodnością i uprzejmością przekona hrabiego.

— Mam nadzieję, że to nie jest ostatnie słowo pana hrabiego... — rzekł — jestem gotów na usługi, każdego czasu... jestem gotów — choćby dla zadośćuczynienia...

Był to rzeczywiście wysiłek ze strony pełnego pychy człowieka, że zdołał zmusić się do słów podobnych; to też hrabia skończył mu nie dał:

— Zapomnijmy o tem co było, panie marszałku — przerwał. — Jeżeli panu chodzi o dobre sąsiedzkie stosunki — wierzę mi pan! — niewchodźmy z sobą w interes!

Na tem się skończyło. Marszałek odjechał wściekły, udając bardzo grzecznego, bo w obec uprzejmości hrabiego nie wypadało inaczej.

Pocziwy pan Bogumił nie posiadał się z radości, gdy mu hrabia tę scenę opowiedział.

— Ale to niema co mówić! zbłądził się... z przeproszeniem! — a to mu hrabia utarł nosa! — no, no, nie zapomni tak prędko!... — wołał — wziął co mu się słusznie należało!... i satysfakcja jest, niema co mówić! Jemu ta nafta spać nie da! Oj! żebym tak miał jak nie mam, to bym z hrabią zaczął wiercić — niechby nas nafta zalała, a jemy by się dokuczyło! — A to bestya zachłanna!...

— Będziemy wiercić, będziemy, kochany panie! — niech tam sobie marszałek żyje zdrow — oby nam Pan Bóg dał!...

Westchnął biedny pan Borszowiecki, wyrzając to życzenie!...

Pragnął spokoju, przyjechał go użyć w rodzinnym gronie, a ciągle mu coś do-

Z Tarnowa piszą: Uzupełniając poprzednie doniesienie o obchodzie Jubileuszu w mieście naszym, donieść należy, iż Rada miejska tarnowska uchwałą z dnia 17 listopada b. r. postanowiła:

1. Z funduszu zebranych w drodze składek, a mianowicie a) od tarnowskiej Kasy oszczędności w sumie 15.000 zł., b) od Towarzystwa zaliczkowego 500 zł., c) od gminy wyznaniowej izraelskiej 500 zł., przeznaczyć na budowę nowego drugiego kościoła w Tarnowie 12.000 zł., a na dokończenie, przed 35 laty rozpoczętej, budowy synagogi izraelskiej tarnowskiej 4.000 zł.

2. Co roku po wieczne czasy wstawiać do budżetu gminnego sumę 300 zł. i wypłacać z sumy tej w dniu 18 sierpnia, jako dniu Urodzin Cesarza Franciszka Józefa, dwa posagi biednym, do Tarnowa przynależnym i moralnie prowadzącym się paniątkom, a to katoliczce w sumie 200 zł., izraelskiej zaś w sumie 100 zł.

Ze Stanisławowa donoszą: Po opisanym już uroczystym obchodzie Jubileuszu w dniu 2 b. m. rozdano w magistracie cztery zapomogi dla podupadłych mieszczan tutejszych po 75 zł., oraz rozdano w obu kuchniach ludowych 800 obiadów dla najuboższej ludności. Oprócz tego rozdzielono w magistracie ubogim hojne jałmużny.

Tegoż dnia wieczorem odbył się w salach restauracyjnych Kasyna miejskiego wielki komers urzędników pocztowych z miasta i dworca kolejowego.

Z Tarnopola nam donoszą: Rękodzielniczy wszelkich gałęzi bez różnicy wyznaję urzędzili w swych cechach gremialne uroczyste zromadzenie celem uczczenia Jubileuszu Najj. Pana. Wiecowi przewodniczyli pp. Sternschuss, Kottlár i Jan Sossin.

Cebmistrz Sternschuss przemówił pięknie na temat przemysłu polskiego za rządów naszego Najj. Monarchy, poczem uproszony urzędnik przemysłowy p. Berger wygłosił wyczerpujący odczyt w sposób popularny: „historia Rządów Cesarza Franciszka Józefa i rozwój przemysłu i handlu za Jego Rządów.“ Po odśpiewaniu „Boże wspieraj“, na wniosek pp. Kwiatkowskiego, Omeczkesa i Vogla uchwalono pisemną propozycję, Sternschussa: rozdzielić wszystkim wdowom i sierotom po rękodzielniczkach drzewa i ziemniaków na zimę i tak corocznie dnia 2 grudnia po wieczne czasy, jako pamiątkę Jubileuszu Najj. Pana.

Z Kopyczynie piszą: W dniu 2 grudnia, po uroczystościach kościelnych z okazji Jubileuszu Najj. Pana, odbyło się odświeżenie popiersia ukochanego Monarchy, ufundowanego staraniem i kosztem hr. Rudolfa Baworowskiego, właściciela dóbr Kopyczynie. Popiersie to umieszczono w gęstwinie smukłych świerków naprzeciw gmachu sądownego. Po odświeżeniu popiersia, hr. Baworowski rozdał 2000 egzemplarzy portretu Najj. Pana między ludność i działwę szkolną.

Z Niemirowa donoszą: W dniu Jubileuszu Najj. Pana odbyło się tu uroczy-

110)

BORSZOWIECCY.

POWIEŚĆ.

XXIII.

(Ciąg dalszy).

W ogóle tym razem lepsze wrażenie zrobił na rodzinie; wyglądał swobodniejszy i spokojniejszy.

— Przyjechałem wypocząć trochę między wami — mówił. — Interesa, to rzecz męcząca... a miałem ich teraz po wyżej głowę!

Tadeuszowi, którego coraz więcej lubił, zwierzył się, że rozpoczął pewien interes, który go może na nogi postawić, ale co by to było, nie wspominał, a Tadeusz pytał się nie osmielał.

Dzięki korzystnej zmianie w usposobieniu hrabiego, weselsza atmosfera zapanała w całym domu; wieczorami przybywała najczęściej pani Starczyńska i pan Wygrzewa i zasiadano do wista, podczas gdy młodzi narzeczeni gwarzyli sobie z cicha, tocząc nieskończone rozmowy, lub Tadeusz zasiadał do fortepianu.

Tymczasem, marszałkowi nie dawała spokoju owa odrobina nafty, znaleziona w Borszowcach. Spekulant i człowiek niezwykle chciwy, myślał długo jak ma postąpić: czy zacząć wiercić u siebie i narazić się na

kuczko, ciągle wszystko przypominało kłopoty, od których chciał uciec. Ach! — czyż jest miejsce na świecie, gdzie by uciec można od własnych myśli!...

Artur widocznie stanowił jedną z głównych trosk jego, bo często o nim wspominał; nie wyrażał pragnienia powrotu syna, nie tworzył już planów co do jego przyszłości, nie skarżył się na niego, ani się nie gniewał — w urykowych wzmiankach o Arturze mieściło się tyle cichego smutku, że to przykre wrażenie czyniło. Widać było, że hrabia zupełnie przestał liczyć na swego jedynaka, przestał mu ufać, ale nie przestał kochać... sobie może przypisując winę za niestosowny kierunek jego wychowania i to właśnie było najsmutniejsze!...

— Co mam robić z tym Leonem... — rzekł kiedyś do żony. — Nie chce się przyznać do istotnej sumy wydanej na Artura w Paryżu, mówi, że niepodobna mu ściśle obliczyć, bo wydatków swoich nie odliczał od jego wydatków!...

Pani Borszowiecka przeciwnie jak mąż, nie lubiła już teraz wspominać syna. Jej zawód był gorszy, bo ślepo go kochała i wierzyła w jego przywiązanie... Z twarzą do niej podobną, był jej ulubieńcem od dziecka — psuła go, pozwalała na wszystko, ukrywała jego wady przed ojcem — a teraz!... on o tem wszystkim zapomniał! Nadto dumna, żeby się przyznać, że to ją boli —

(Ciąg dalszy nastąpi).

N. S. J.

czyste poświęcenie nowo przez hr. Krusensterna zbudowanego budynku na umieszczenie urzędu podatkowego, w którym już w d. 1 b. m. rozpoczęto urządowanie. Ceremonii dokonał proboszcz miejscowy ks. Breiter, poczem pełnomocnik hr. Krusensterna, p. Aleksander Stormka, podejmował gości biesiadą.

* * *

Z Doliny piszą nam:

Dzięki inicjatywie i zabiegom starościny, pani Heleny Reinerowej, przysłała tutaj z okazji Jubileuszu Najj. Pana do skutku składka na rzecz biednych dziewczątek, uczęszczających do szkoły żeńskiej w Dolinie a to w celu zaopatrzenia uczennic tych w ciepłe ubrania i obuwie na zimę. Panie tujejsze pospieszyły za głosem szlachetnego wezwania i złożyły na ten cel 61 złr. 40 ct.; również kilka rodzin z Wygody złożyło 48 złr. 75 ct.; gmina dała 25 złr. (drugie tyle na rzecz ubogich chłopców), — a w ten sposób zebrała się kwota 135 zł. 35 ct. Z kwoty tej sprawiono ubogim dziewczątkom obuwia za 60 zł. 80 ct.; 11 zł. 68 ct. przeznaczono na książki szkolne dla nich, a za resztę panie tujejsze posyły same ubrania zimowe dla dziewczątek.

Przygotowane w ten sposób rzeczy rozdano dzieciom z okazji Jubileuszu Najj. Pana w dniu 3 b. m. Radosć wśród obdarzonej dziatwy zapanowała nieopisana; — było to najlepsze uczczenie Jubileuszu Monarchy, który pragnął, aby pamiętny dla Niego i drogi dla wiernych ludów Monarchii dzień uczczono dziełami miłosierdzia i pamięci o biednych i nieszczęśliwych. — Paniom, zarówno tym, które pospieszyły ze składkami, jak i tym, które przez szereg dni długimi godzinami pracowały nad uszyciem i przygotowaniem ubrań, należy się gorące uznanie i szczerze: Bóg zapłać!

* * *

W Nadwórnie — jak nam donoszą — uroczystości jubileuszowe rozpoczęły się już dnia 28 listopada. W dniu tym odbyło się uroczyste posiedzenie Rady powiatowej przy niezwykłym komplecie, w obecności przedstawicieli władz, na którym prezes Mandyczewski wygłosił stosowną przemowę, poczem wszyscy członkowie Rady podpisali adres wiernopoddańczy dla Najj. Pana, którego wysłanie Rada powiatowa jeszcze dawniej uchwaliła jednomyślnie, podobnie jak przeznaczanie przez dziesięć lat rocznie po 2400 zł. na fundację jubileuszową imienia Najj. Pana na cele humanitarne. Adres pochodzący z pracowni p. Getritza, wykonany pod każdym względem wspaniale, spoczywa w pięknej, bogato ozdobnej szkatule. Adres ten przesłano na ręce J.E. P. Namiestnika.

Dzień 2 grudnia poprzedziła w wigilię iluminacja miasteczka. Przy odgłosie dzwonów wszystkich świątyni, w prześliczny pogodny dzień 2 grudnia od świtu schodzili się do miasteczka ze wszystkich stron powiatu, z najdalej położonych wsi i osad niezliczone tłumy odświętnie przybranej ludności. O godz. 8. składała dziatwa szkolna w świątyniach hołd dziękczynny Najwyższemu, że dozwolił Najdostojniejszemu jej Opiekunowi i Dobroczyncy obchodzić tak piękną i wzniosłą a rzadką uroczystość. Chór szkoły żeńskiej śpiewał w czasie Mszy św., po której dziatwa rozeszła się do szkół, gdzie ich kierownicy urządzili odpowiednie uroczystości szkolne.

O godz. 9 zebrały się w cerkwi, o godzinie 10 w kościele niezliczone tłumy ludności na nabożeństwa jubileuszowe urządzone staraniem Rady powiatowej, przy udziale przedstawicieli władz rządowych, władz autonomicznych, mieszczan nadworniańskich oraz przedstawicieli gmin całego powiatu aż z pod Czarnej góry. Ludu było tyle, iż nie pomieściły ich obszerne świątynie, dokoła których stały jeszcze nieprzeliczone tłumy.

O godz. 11 odbyło się nabożeństwo w synagodze, gdzie wypowiedział piękną mowę adwokat dr. Frey, poczem rozdzielono znaczniejszą kwotę pomiędzy wszystkich biednych.

Po uroczystościach kościelnych przyjmował e. k. starosta liczne deputacje duchowieństwa, obywatelstwa, nauczycielstwa, urzędników oraz przedstawicieli władz autonomicznych, następnie odbyło się rozdanie medali pamiątkowych.

O godz. 1 wydała Rada powiatowa w pięknie dekorowanych salach Kasyna wspólne śniadanie dla duchowieństwa, przedstawicieli władz, oraz naczelników gmin z całego powiatu. Pierwszy toast na cześć Najj. Pana wniósł prezes Rady pow. p. Mandyczewski, wznosząc okrzyk: Nasz najukochańszy Cesarz i Król Franciszek Józef I. niech żyje, Mnohaja lita! — który wszyscy obecni z zapalem powtórzili trzykrotnie.

Sprawy krajowe.

(Akcyja kraju w sprawie kolei żelaznych).

Marszałek krajowy zwołał na 12 b. m. krajową radę kolejową na czwartą zwyczajną sesję, której przedłożeniem będzie między innymi sprawozdanie z postępu krajowej akcyi kolejowej za czas od 1 maja do 25 listopada b. r.

Według tego sprawozdania, obecny stan linii pierwszego programu kraj. akcyi kolejowej przedstawia się w następujący sposób:

A) Linie już wybudowane:

1. Borki wielkie-Grzymałów i Łupków-Cisna. Wyniki eksploatacyi obu tych linii za rok 1898 podane zostaną radzie kolejowej na następnej sesji. — Na podstawie studyów ogólnych krajowego biura kolejowego stwierdzono jednak, że ruch na obu tych liniach znacznie wzrasta. Czysły dochód z eksploatacyi kolei Borki wielkie-Grzymałów od 12 sierpnia do 31 grudnia 1897 r. wynosił 6790 zł. 21 ct.

W ciągu miesiąca października przeprowadziła generalna inspekcya wspólnie z organami Wydziału krajowego i dyrekcji kolei państwowych zbadanie linii Łupków-Cisna, co do możności zaprowadzenia na niej ruchu osobowego i na podstawie pomysłnego wyniku tych badań komisyjnych udzielono zezwolenia do otwarcia takiego ruchu z dniem 20 października r. b.

B) Linie znajdujące się w budowie:

1. Trzebinia-Skawce. Budowa kolei tej postąpiła bardzo znacznie, gdyż prawie wszystkie roboty ziemne i objekta są już na ukończeniu, również uskuteczniiono kładzenie nawierzchni na całej prawie linii z bardzo nieznanymi tylko przerwami. W toku wykończenia jest jeszcze jeden większy most na rzece Skawie w klm. 39 (gmina Woźniki), oraz przejazd górą ponad koleją północną w Trzebini.

2. Linia Chabówka-Zakopane. Budowa tej kolei postąpiła znacznie; roboty ziemne w miejscach, gdzie grunta wykupiono, prawie na ukończeniu, to samo odnosi się do obiektów. Budynki są z nielicznymi wyjątkami pod dachem. Rozwózka szyn i progów odbywa się wzdłuż całej linii.

W dniu 14 września ukonstytuowało się Towarzystwo skrajne i będzie mieć na razie siedzibę w Wiedniu, aż do ukończenia budowy, poczem zostanie przeniesione do Lwowa. — Prezesem rady zawiadowczej obrany został Władysław hr. Zamojski; zastępcą prezesa p. Kargl; prócz tego weszli do rady zawiadowczej pp. Jaxa Chamiec, Deyma, Schwarzenberg Czerny i Werner.

Przesilenie na Węgrzech.

Główna uwaga zwróconą jest dzisiaj na Węgry, gdzie rozgrywa się wypadki, których następstw trudno na razie przewidzieć. Rząd i popierające go stronnictwo liberalne zdecydowały się ostatecznie na podjęcie walki przeciw terroryzmowi mniejszości i obmyślają środki, celem przelamania jarzma obstrukcyi. Jednym z takich środków ma być przyjęty na konferencyi stronnictwa liberalnego projekt ustawy, zaproponowany przez sędziwego parlamentarzystę Kolomana Tiszę. Projekt ten nadaje rządowi obszerne pełnomocnictwo w razie gdyby do 31 grudnia b. r. nie mogły w drodze parlamentarnej stać się ustawami ani prowizoryum budżetowe, ani prowizoryum ugodowe.

Wniosek Tiszy wywołał niesłychaną burzę w kołach opozycyjnych i spowodował nawet secesję w obozie liberalnym, z którego dotychczas wystąpiło 21 posłów: prawdopodobnym jest jeszcze ustąpienie około dziesięciu członków tego obozu. Secesyoniści wszakże ogłosili odezwę, w której oświadczają, że i nadal stoją przy programie liberalizmu.

Stronnictwa opozycyjne odbyły przedwczoraj posiedzenia, na których uchwalono rozwinąć jak najenergiczniej akcyę przeciw zgłoszonemu przez Tiszę projektowi ustawy a w razie, gdyby ten wszedł na stół Izby, zwałęć go wszelkimi środkami.

Do zaostrenia położenia przyczyniło się wielce ustąpienie p. Szilagyi'ego z prezydentury Izby dep. O dymisji tej została Izba urzędowo zawiadomiona na przedwczorajszym posiedzeniu. W liście nadesłanym na ręce pierwszego wiceprezydenta Izby, p. Szilagyi motywuje dymisję tem, że w danych warunkach nie może utrzymać ściśle postanowień regulaminu i dlatego nie czuje się na siłach prowadzić nadal prezydium. Po odczytaniu tego listu zabrał głos pierwszy wiceprezydent Lang i oświadczył, że z tych samych powodów również składa godność wiceprezydenta, dodał jednakże, że gotów

jest aż do wyboru prezydenta zatrzymać przewodnictwo, ale pod warunkiem, że umiżliwi mu to opozycya.

Po tych enuncyacyach nastąpiły burzliwe sceny.

Dep. Polonyi oświadcza, że ustąpienie Szilagyi'ego dowodzi, iż rząd, zamiast działać w myśl prawa i sprawiedliwości, chce obecnie postępować brutalnie z pomocą siły i bagnetów. Mowca insynuuje bar. Banffy'emu, iż żądał od Szilagyi'ego, aby kierował obradami wbrew konstytucyi, podobnie jak to uczynił Abrahamowicz w austryackiej Radzie państwa. Rząd dąży do terroryzmu partyjnego w miejsce rządów parlamentarnych. W końcu mowca domaga się nieprzyjęcia dymisji prezydenta.

Gdy zażądał głosu prezes gabinetu baron Banffy opozycya podniosła piekielny hałas. — Ze wszystkich stron wołano: „Precz z nim, nie dajmy mu mówić!“

Z wielkim trudem powiodło się przewodniczącemu o tyle przywrócić spokój, aby słowa barona Banffy'ego mogły stać się zrozumiałe. Oświadczył on, że również rząd ubolewa nad dymisją prezydenta; szczególnie w czasie tak krytycznym, krok Szilagyi'ego bynajmniej nie jest w interesie kraju. Mowca zapewnia, że z żadnej strony nie wzywano prezydenta do pogwałcenia regulaminu Izby.

Następnie zabrał głos prezes umiarkowanej opozycyi hr. Apponyi i postawił następujący formalny wniosek: „Izba uchwała, że nie przyjmuje do wiadomości dymisji prezydenta i prosi go, by wytrwał na stanowisku“. Poseł Hagedüs imieniem liberalnego stronnictwa przyłączył się do wniosku hrabiego Apponyiego, który przyjęto jednogłośnie wśród hucznych oklasków.

Po posiedzeniu zjawili się u p. Szilagyi'ego postwie różnego stronnictw opozycyjnych i prosili go, by cofnął dymisję. P. Szilagyi przyjął ich bardzo serdecznie i oświadczył, że uchwalenie wniosku hr. Apponyiego tak dobre na nim sprawiło wrażenie, iż namyślił się jeszcze, czyby nie odwołać swej dymisji.

Pomimo to powątpiewają, aby p. Szilagyi zdecydował się na porostanie nadal na stanowisku prezydenta Izby.

Depesza z Budapesztu zapewnia, iż stanowisko bar. Banffy'ego, na razie przynajmniej, jest ustalone. Nawet ci członkowie stronnictwa liberalnego, którzy oświadczyli się nieprzychylni Banffy'emu, wypowiadają zdanie, że niepodobna zezwolić na to, aby mniejszość obaliła gabinet, ciesząc się zaufaniem Korony i większością parlamentarnej.

Wszystkie dzienniki budapeszteńskie omawiają projekt ustawy Tiszy. *Pester Lloyd* sądzi, że *lex Tisza* jest koniecznością, która się nie da usunąć. Zachodzi tu poprostu pytanie, czy dopuścić można, aby obalony został rząd, który posiada wyraźnie zamianifestowane zaufanie Korony i większości, aby zaczęły się rządy z łaski mniejszości. *Nemzet* uważa, że uchwała liberalnego stronnictwa ma największą doniosłość i historyczną wagę dla przyszłego rozwoju życia konstytucyjnego na Węgrzech. Ktośkolwiek nie zgodzi się z wnioskiem Tiszy, nie może oddać pozostawać w związku liberalnego stronnictwa. Wniosek Tiszy jest poważną przestroją dla opozycyi i wskazówką, jak niebezpieczną jest jej igraшка z najświętszymi interesami kraju i narodu. Organ Apponyiego *Budapester Tagblatt* uderza gwałtownie na stronnictwo liberalne i rządowe, które nazywa wrogiem ludu i wolności węgierskiej, a zarazem wyraża nadzieję, że lud węgierski ma jeszcze dość siły, aby uwolnić się od tych „politycznych pasorczyków“.

Niemiecka mowa tronowa.

Ogrodzie, którem dnia 6 b. m. cesarz Wilhelm otworzył nowy parlament Rzeszy jest niezwykle obszerne a zastanawia, że jego ustęp o polityce zagranicznej jest niemal tak długim, jak ustęp odnoszący się do spraw wewnętrznych. Dla polityki wewnętrznej ma przedewszystkiem znaczenie zapowiedź wniesienia nowych przedłożeń wojskowych i ustawy o ochronie przed terroryzmem tych robotników, którzy nie chcą przyłączać się do strejków. Mowa tronowa powiada tutaj: „Terroryzm wykonywany w obec robotników, chcących pracować, przybrał charakter niebezpieczny. Zagwarantowane robotnikom prawo stowarzyszenia się, które musi pozostać nienaruszone, nie może służyć do tego, aby pogwałcać wyższe prawo: prawo do pracy i do życia w pracy. Bronić najskuteczniej osobistej wolności i prawa rozporządzania sobą jest koniecznym obowiązkiem władzy państwowej. Obecne przepisy ustaw karnych są niewystarczające. Należy je uzupełnić i rozszerzyć i w tym celu będzie wniesiony odpowiedni projekt.“

W ustępie mowy tronowej, odnoszącym się do polityki zagranicznej i kolonialnej, powiedziano:

„Stosunki Niemiec do wszystkich państw zagranicznych są niezmiennie przyjazne. — Przyczyniać się do utrzymania i coraz większego utrwalenia powszechnego pokoju jest głównym zadaniem mojej polityki. Z żywą też sympatją powitałem inicjatywę mojego drogiego przyjaciela, cesarza rosyjskiego, w sprawie zwołania międzynarodowej konferencyi, która służyć ma celom pokoju i istniejącego porządku rzeczy.“

„Z głębokim żalem i wstrętem wspominał o haniebnej zbrodni, która memu wiernemu Sprzymierzeńcowi, Cesarzowi i Królowi Franciszkowi Józefowi wydarła Dostojną Małżonkę. Zbrodniczy ten czyn, które całe Niemcy, książąt i lud na długie czasy przejął żałobą, dał powód królowi włoskiemu do zwołania konferencyi celem obmyślenia środków przeciwko propagandzie anarchistycznej. Gotowość, z jaką ze wszystkich stron przyjęto zaproszenie na tę konferencyę, daje rękojmię, że właściwa równowaga pomiędzy prawami i obowiązkami, jako nieodzowny postulat pomyślnego rozwoju stosunków międzynarodowych, będzie nie tylko ponownie teoretycznie uznana, ale doprowadzi także do praktycznych konsekwencyj.“

Następnie wspomina cesarz o neutralności Niemiec w ostatniej wojnie hiszpańsko-amerykańskiej i o rozwoju kolonii niemieckich, w szczególności o środkach ekonomicznych, przedsięwziętych w Kiao-czau, celem coraz większego udziału Niemiec w ekonomicznych stosunkach dalekiego Wschodu, co zabezpieczonem jest na mocy dawniejszych traktatów, jakoteż nowego traktatu niemiecko-chińskiego z dnia 6 marca 1898 roku.

O podróży swej na Wschód powiada cesarz Wilhelm: „Podczas pobytu w Konstantynopolu, Palestynie i Syrii, ku wielkiej mojej radości, przekonałem się naocznie, że dzielność niemiecka i niemieckie obyczaje wzbudzają wszędzie szacunek i dopomagają Niemcom do zajmowania w ziemiach państwa tureckiego poważnego stanowiska.“

„Ze wzruszonym sercem przebywałem z cesarżową i królową — moją małżonką — w miejscach, uświęconych życiem i cierpieniami Zbawiciela. Wzniesie tam dom Boży ewangelickiego wyznania było już pragnieniem trzech moich poprzedników. Ze mnie danem było pragnienie to urzeczywistnić, będzie to dla mnie tem większą pobudką, aby nadaną mi z łaski Bożej władzę użyć na rzecz wiecznych, zasadniczych prawd chrześcijaństwa.“

„Mam nadzieję, że mój pobyt w państwie tureckim, jakoteż gościnne i świetne przyjęcie, jakiemu doznałem u sułtana tureckiego, oraz zapal, z jakim ludność osmańska witała wszędzie mnie i cesarżowę, wyjdzie na korzyść i dla imienia niemieckiego i niemieckich interesów narodowych.“

Mowa tronowa kończy się życzeniem, aby wspólna praca rządów i reprezentacyi narodowej w rozpoczynającej się kadencyi uwieńczona była powodzeniem i stanowiła ważny okres w duchowym i ekonomicznym rozwoju Niemiec.

W kołach politycznych zwrócono uwagę, że mowa tronowa nie zawiera wzmianki ani o kwestyi księstwa Lippe, ani o porozumieniu z Bawaryą w sprawie wojskowego trybunału Rzeszy. Zwrócono również uwagę na tę okoliczność, że cesarz Wilhelm nazwał cara Mikołaja „drogim przyjacielem“ a Cesarza Franciszka Józefa swym „Wiernym Sprzymierzeńcem“. Agraryzów wreszcie niemile dotknęło, że mowa tronowa nie wspomina nie o krytycznym położeniu rolnictwa.

Ceremoniał przy otwarciu sesyi parlamentu był tym razem niezwykle uroczysty. Kompania gwardyi pałacowej w kostymach z czasów Fryderyka W. zajęła miejsce obok tronu w Białej sali, a dwaj żołnierze z pułku *garde du corps* stali z wyciągniętymi pałaszami po obydwu stronach tronu. Sześciu generałów, noszących insygnia koronne, poprzedzało cesarza, za którym postępował cały korpus paziów w paradnych mundurach.

W motywach do przedłożenia wojskowego znajduje się następujący ustęp: „Wprowadzenie manifestacyi pokojowej cesarza Rosyji daje gwarancję, że na razie wojna zaczepna nie jest z tej strony zamierzona, ale rozbrojenie nie nastąpiło nigdzie i w danych warunkach trudno nawet, aby gdziekolwiek mogło nastąpić.“

KRONIKA

Lwów 9 grudnia.

Kalendarz Jubileuszowy.

8 grudnia.

Rok 1862. Poświęcenie kościoła SS. Wincentego i Pawła w Wiedniu, wniesionego według planów bar. A. Schmidta.

Rok 1869. Uroczyste otwarcie soboru ekumenicznego w Rzymie w obecności Najj. Pałi

esarzowej Elżbiety i wielu innych książąt Dóów panujących.

Rok 1877. Najj. Pan mianuje Jego ces. król. Wysokość Najd. Następcę Tronu Arey-sięcia Rudolfa kapitanem okrętu liniowego ustryackiej marynarki.

Rok 1881. Pożar „Ringteatru“ w Wiedniu, rzychem setki ludzi straszną śmierć w płomieniach znalazło. Ciężką żałobą okryła się stolica cała Monarchia. Najw. Dwór, który nie opu-żca żadnej sposobności do okazania gorącego współczucia radości i smutków, dotykających ludzi ustró-Węgier i tym razem pospieszył ze szczo-rą dłońią dla uczczenia pamięci ofiar tej stras-znej katastrofy i otarcia łez pozostałym ich ro-zinom. Następca Tronu i Jego Małżonka skła-ają wspólnie wieniec na wspólnym grobowcu, okrywającym zwęglone ciała ofiar pożaru. Do-łębi wzruszony ogromem niespodziewanego nie-zczęścia postanowiół raczył Najj. Pan, aby na-wogorzelsku teatru zbudowano kaplicę pamiątko-wą. Dalej ustanowił wspólnymyślny Monarcha wieczystą fundację na odprawianie modłów ża-łobnych za dusze ofiar tej straszej katastrofy. W płomieniach Ringteatru znalazł z Polaków imierd poseł do Rady państwa, Pęgowski wraz z żoną.

9 grudnia.

Rok 1856. W Pola dokonano założenia kamienia węgielnego pod budowę arsenału ma-rynarki, w obecności Najj. Pana.

Rok 1869. Najj. Pani bawiąc w Rzymie, przybywa do Watykanu, dla okazania Stroj naj-głębszej czci Ojcu św., Piusowi IX. Major-domus Papieża, magr. Paeca, przyjmuje Cesarzową i wprowadza ją do papieskich komnat, gdzie Najd. Monarchinię powitał Namiestnik Chrystusa z ojcowską miłością i łaskawością. Następnie Najj. Pani przedstawiła Ojcu św. wszystkie osoby Szej świty, które dopuszczone zostały do ucało-wania stopy papieskiej.

— 28.000 zł. wypłaciła 2 b. m. główna kasa Wydziału krajowego ku upamiętnieniu Ju-bileuszu Najj. Pana, urzędnikom, dyurnistom i woźnym Wydziału krajowego. Nadzwyczajny ten wydatek pokryty został z tegorocznych oszczęd-ności budżetowych.

— Wenta przedświąteczna. Pani Ma-rya hr. Badeniowa ogłasza następujące pismo: Wybrana przewodniczącą Towarzystwa Mi-łosierdzia pod godłem „Opatrność“, utrzymują-cego „Dom pracy“ we Lwowie, pragnę urzędzić dnia 18 b. m. wenta przedświąteczną na rzecz tego Towarzystwa. Ochoty i odwagi do tego do-daje mi tak miłe wspomnienie ofiarności, hojno-ści i czystości, których Towarzystwo nasze tyle zawsze miało dowodów ze strony PT. mieszkań-ców miasta Lwowa i całego kraju. Pozwalam sobie też i w tym roku Wenta gospodarską po-licić łaskawym ofiarodawcom.

Zwierzyzna, drób, ryby, masło, ser, trunki, słowem wszystko, co wchodzi w zakres gospodarstwa domowego, jako też każdy inny, cho-ciażby najmniejszy dar, przyjęty będzie w imie-niu ubogich pozostających w „Domu pracy“ z serdeczną wdzięcznością.

Łaskawe dary upraszam uprzejmie nadsy-łać między 12 a 16 grudnia b. r. pod adresem „Zarządu Domu pracy“ przy ul. św. Piotra 39 we Lwowie.

Marya hr. Badeniowa.

— W sprawie wenty. Otrzymujemy następujące pismo:

Posiedzenie komitetu zajmującego się urzą-dzeniem wenty przedświątecznej, odbędzie się jutro, w sobotę o godzinie 4 po południu w wielkiej sali ratuszowej, na które najuprzejmie zapraszam.

Zdzisławowa Marchwicka.

— Z Uniwersytetu. Wczoraj o godzinie 11 przed południem odbyła się w auli Uni-wersytetu Jagiellońskiego imatrykulacja nowo zapi-sanych słuchaczy, na którą przybył senat i kilkuset słuchaczy Uniwersytetu wszystkich czterech fakultetów. Po przemowie Rektora dr. Kleczyńskiego, rozpoczęła się uroczystość imatry-kulacji, w której każdy nowo przyjęty w poczet słuchaczy Uniwersytetu akademik, po podaniu ręki Rektorowi i swojemu dziekanowi, otrzymał świadectwo imatrykulacyjne.

— Z Uniwersytetu. P. Augustyn Aj-dukiewicz, kandydat notaryalny w Chrzanowie, rodem z Witkowie, w Galicyi, otrzymał na Uni-wersytecie Jagiellońskim stopień doktora praw.

— Dyplom lekarzy weterynaryjnych otrzy-mali pp.: Antoni Dąbiew z Woli dolnej i Adolf Paluch z Woli Radziszowskiej (w Galicyi).

— Nowa stacja telegrafu. Z dniem 10 b. m. otwartą zostanie w Milnie, pow. Brody, przy istniejącym tamże c. k. urzędzie pocztowym stacja telegrafu z ograniczoną służbą dzienną.

— Na pomnik A. Mickiewicza we Lwowie, ponieważ dyrekcja teatru hr. Skarbka nie przyjmuje wynagrodzenia za wypożyczenie kostiumów teatralnych, złożył p. A. M. kwotę 5 zł.

— Sekretaryat komitetu pomnika Mic-kiewicza donosi, że na konkurs, który upłynął z dniem 1 grudnia b. r., nadesłano we wła-ściwym terminie 20 modeli gipsowych i pro-jektów rysunkowych, pod następującymi godłami: 1. „Plac Maryński“, 2. „Adamowi“, 3. „Ty nad poziomy wylatuj“, 4. „Natchnienie“, 5. „Sym-bol“, 6. „Litwa“, 7. „Dalej z posad bryła świa-ta, na nowe pchnięmy cię tory“, 8. „Z pod strzechy“, 9. „W imię Boga“, 10. „Człmacha bogata“, 11. „Improwizacja“, 12. „Hej ramię do ramienia, wspólnymi łańcuchami opaszmy ziemskie kolisko“, 13. „i Rus“, 14. „Ja i Oj-cyzna, to jedno“, 15. „Konrad L. X.“, 16. „Adam Mickiewicz“ (z Florencyi), 17. „Auto-didakt“, 18. „W setną rocznicę“, 19. „Feniks“, 20. „Bóg i Ojczyzna“.

— P. Curtin, tłumacz Sienkiewicza na angielski język, bawi w Krakowie w przejeździe do Warszawy.

— Józef Chełmoński, znakomity arty-sta-malarz, bawi w Krakowie w przejeździe do Zakopanego.

— Z Kasya miejskiego. We wtorek 20 b. m. o godzinie 8 wieczorem nadzwyczajne walne zgromadzenie członków Kasya, jej celem wyboru prezesa.

— Towarzystwo lekarskie. Naukowe posiedzenie lwowskiej sekcji Tow. lekarskiego odbędzie się w piątek 9 b. m. o 6 wieczorem.

— Przeniesienia na c. k. kolejach pań-stwowych w Galicyi. Pan Minister kolei żela-znych przeniósł Franciszka Popelaka, urzędnika c. k. kierownictwa budowy kolei Lwów II, do c. k. kierownictwa budowy kolei w Gradowie w Dalmacji, zaś arcybiskupa Stanisława Grenna z c. k. Dyrekcji kolei państwowych w Krakowie do okręgu c. k. staniawowskiej Dyrekcji kolei państwowych.

— Na rzecz fundacji im. Baranowskiego złożyli w dalszym ciągu pp.: Stahlberger Julia 3 zł., Pelagia Gostyńska 2 zł., Wład. Gostyń-ska 5 zł., Marya Brykoczyńska 10 zł., ks. Szezę-sny Malarek 3 zł., inspektor Lewak 5 zł., wła-ścicielka zakładu wychowawczo-naukowego W. Niedziałkowska 60 zł., ks. Sanguszkowa z Gu-mnisk 20 zł., grono naucz. szkoły żeńskiej im. Kościuszki 32 zł., Konopkwa Zofia 1 zł., Ka-litówna Marya 1 zł., Erazm Jasiewicz 50 ct., Sz. Fedyna 1 zł., Tadeusz Sołtyś 3 zł., Dy-rekcja seminarium nauczycielskiego męskiego w Stanisławowie od grona 19 zł., ks. Serwacki Walenty 3 zł., „Sokół“ z Przemyśla swemu za-łożycielowi, wiceprezowi i pierwszemu kiero-wnikowi ówczes 10 zł., wiceprezydent m. Lwo-wa Michał Michalski 25 zł., grono nauczyciel-skie żeńskiej szkoły wydziałowej im. Królowej Jadwigi 50 zł.; z wykazanymi w pierwszej liście 233 zł., razem 520 zł. 50 ct.

— W Czytelni kobiet wygłosi w so-botę 10 b. m. o godzinie 6 pan Błotnicka, pi-sząca pod pseudonimem Taida Parvi, delegatka Czytelni kobiet w Krakowie, odczyt p. t.: „Prą-dy mistyczne we współczesnym życiu umysło-wem Zachodu“.

— Serdeczną owację urządziła dziatwa miejskiej szkoły im. Czackiego swojemu opieku-nowi i dobrodziejowi, radnemu dr. W. Holzero-wi, który jako kurator z ramienia Rady miejskiej od dziesięciu lat własnym kosztem sprawnia dzieciom bezpłatne śniadania w zimie i zapo-atrjuje je w różne potrzebne rzeczy. Po przemó-wieniach i śpiewach, dzieci wręczyły dr. Hol-zerowi kwiaty i robotki, a radny p. Heppa imie-niem miasta podziękował zacnemu obywatelowi za dziesięcioletnią ofiarność, stawiając go jako wzór do naśladowania. Dr. Holzer wzruszony odpowiedział pięknie, mówiąc, że dobroczynność i współczucie z każdą niedolą jest obowiązkiem człowieka. Jak serdeczną sympatią cieszył się dr. Holzer, świadczy, że na uroczystość przybyły nymyślnie dawne dyrektorki szkoły: panie Ma-kusówna i Skrzyńska.

— Tow. rękodzielnice „Wspólność“ święciło wczoraj 20-letnią rocznicę swego za-łożenia uroczystym nabożeństwem, które o godzinie pół do 11 odprawił w kościele OO. Bernardy-nów ks. Arcybiskup Hryniewiecki w asystencji duchowieństwa. W czasie nabożeństwa wygłosił ks. Wróblewski kazania, na chórze zaś odspie-wał chór męski „Wspólności“ Mszę Gounoda.

— Bezpłatne odczyty, urządzone sta-raniem lwowskiego Tow. oświaty ludowej, od-będą się w niedzielę 11 b. m. w trzech salach. W szkole św. Marcina o godzinie pół do 5 po południu mówić będzie prof. J. Zakrzewski „O głósie i słyszeniu“ (z doświadczeniami); w szkole im. Staszica o godzinie 5 po południu dr. Bronisław Gubrynowicz „O literaturze XIX stulecia“ (wykład III); w szkole św. Anny o godzinie 6 po południu dr. E. Romer „O górach ognistych“.

Dotyychczasowe dwa odczyty dr. Gubryno-wicza (niedzielnym i wczorajszym) cieszyły się ogromnym powodzeniem, i pozostałym więc dwo-m to samo rokować można. Pierwsza ta próba, tak pomyślna, winna innych prelegentów zachęcić do wygłoszenia pewnego, w sobie zamkniętego, cyklu wykładów.

— Na cześć Tadeusza Barącz, twórcy pomnika króla Jana III we Lwo-wie, odbyła się onegdaj wieczorem w salach

Strzelnicy miejskiej wielka uczta. utalentowanego artystę, który bezinteresownie miastu naszemu ofia-rował swą pracę, podejmowało całem sercem Towar-zystwo strzeleckie, składając mu w ten sposób dzięki i uznanie w imieniu całego mieszczaństwa lwowskiego. W wielkiej sali, do stołu ustawio-nego w podkowie, zasiadło około 100 osób. Obok solenizanta po stronie prawej zasiadł prezydent miasta dr. Małachowski, po lewej wiceprezydent Michalski. Pierwszy toast na cześć twórcy pom-nika Sobieskiego w imieniu konfraternii strze-leckiej, której członkiem jest p. Barącz, wniósł p. Michalski, który podniósł też, iż dzięki bez-interesowności artysty stoi przed gmachem Strzel-nicy popiersie Sobieskiego.

Dziękując za toast, oświadczył artysta, iż dzieło swe na wałach Hetmańskich stojące, stwo-rzył jedynie dzięki poparciu kilku radnych miej-skich. W odpowiedzi na to prezydent dr. Mała-chowski podniósł, iż Reprezentacja oddając mu stworzenie pomnika, dopełniła tylko obowiązku wobec jego talentu.

W dalszym ciągu toastowali pp. radni: Weigal i Rawski, wreszcie p. Bieniecki, który wychylił kielich na cześć i powodzenie prasy, zaznaczając jej współdziałanie dobroczynny w tej dobrej sprawie.

Bankiet, w czasie którego przygrywała or-kiestra wojskowa, a rolę gospodarzy pełnili pp. Michalski, Janowicz i Basch, zakończył się składką na pomnik Mickiewicza, którą zebrał p. Okornicki.

— Wschodnio galicyjskie koleje lokalne. Dziennik urzędowy c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 3. grudnia b. r. Nr. LXVIII ogłasza między innymi otwarcie linii kolejowej: Biała czortkowska-Zaleszczyki, Wy-gnanka-Teresin-Skała i linii Teresin-Borszczów, jako części szlaku Teresin-Iwanie puste wachodnio-galicyjskich kolei lokalnych oraz otwarcie stacyi Biała czortkowska i Wagnanka na szlaku c. k. kolei państwowych Stanisławów-Husiatyn. Otwarcie powyższych normalno-torowych nowych linii kolejowych i stacyj nastąpiło 15. listo-pada b. r.

Na szlaku Biała czortkowska-Zaleszczyki leżą następujące stacje: Biała czortkowska, Ja-gielnica, Trąste, Różanówka (przystanek), Wor-wolińce, Torskie, Dzwiniacz-Zeżawa i Zaleszczyki. Na szlaku Wagnanka-Teresin-Skała, leżą następujące stacje: Wagnanka, Szańkowszczyki, Jezierzany-Piłatowce, Teresin i stacja końcowa Skała.

Na szlaku Teresin-Iwanie puste leżą na-stępujące stacje: stacja odgałęzienia Teresin-Borszczów, Wołkowie-Turyłcze, Germanówka i stacja końcowa Iwanie puste.

Stacje Biała czortkowska, Jagielnica, Trą-ste, Werwolińce, Torskie, Dzwiniacz-Zeżawa, Za-leszczyki (już dawniej otwarte), Wagnanka, Szańkowszczyki, Jezierzany-Piłatowce, Teresin, Skała i Borszczów urządzone są dla ruchu ogólnego, zaś przystanek Różanówka dla ruchu oso-bowego, z ograniczoną ekspedycją pakunków i ograniczonym ruchem towarowym w ładunkach całowozowych.

Otwarcie pozostałej części linii Borszczów-Iwanie puste na szlaku Teresin-Iwanie puste wschodnio-galicyjskich kolei lokalnych ze sta-cyami Wołkowie-Turyłcze, Germanówka i Iwanie puste nastąpi później i będzie osobno ogłoszone.

— Stowarzyszenie kucepów i mło-dzieży handlowej we Lwowie obchodziło wzo-rąj wielkie święto; oprócz bowiem dorocznej u-roczystości z powodu święta Najsw. Maryi Panny, jako patronki stanu kupieckiego, święcono wczoraj 225 rocznicę założenia stowarzyszenia. Dzisiejsze stowarzyszenie zostało bowiem założone w r. 1673 we Lwowie jako bractwo „Młodzi kupie-ckiej we Lwowie“ pod wezwaniem Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Panny Maryi. W r. 1714 stanowiąc ono w moc przywileju króla Augusta II. współtowarzystwo z konfraternią literacką; — w r. 1771 zaś zawiązało się jako samodzielna korporacja a w r. 1866 przeobraziło się w sto-warzyszenie i przyjęło nazwę: „Stowarzyszenie wzaj. pomocy kucepów i młodzieży handlowej we Lwowie“.

Stowarzyszenie obecnie rozwija się bardzo pomyślnie. Według ostatniego wykazu liczy ono 9 członków honorowych, 182 zwyczajnych, 73 wspierających a 7 emerytów. Majątek stowa-rzyszenia wynosi około 40.000 zł. Stowarzy-szenie utrzymuje sale nauk i zabaw pod nazwą: „Kółko towarzyskie Stowarzyszenia kucepów i mło-dzieży handlowej“, jakoteż czytelną połączoną z biblioteką; urządza zbiorowe kursa czasowe i wykłady naukowe; periodyczne wieczorki to-warzyskie, koncerty itp.; udziela swym członkom doraźnych zapomóg zwrotnych i bezpowrotnych a doraźnej pomocy pozostałym poczonkach rzeczy-wistych wdowom i sierotom; tworzy fundusz żelazny na zaopatrzenie doroczne dla swych członków rzeczywistych w razie starości lub na wypadek kalectwa albo wczesniejszej niezdolności do pracy; również na zaopatrzenie dla wdów i sierót po swych członkach rzeczywistych — rozciąga swój zakres działania na całą Galicyę i daje sposobność uprawnionym zamieszkałym na prowincyi wzięcia udziału w tem stowarzy-szeniu i tworzenia osobnych kółek „towarzyskich“.

Dzień wczorajszy, dla stowarzyszenia pa-miętny rozpoczął wysłuchaniem uroczystej mszy świętej w kościele archikatedralnym, poczem o godzinie pół do 1 w południe w lokalu stowa-

rzyszenia przy ul. Czarnieckiego, dyrekcyą i seniorowie podejmowali skromnym śniadaniem członków honorowych oraz zaproszonych dele-gatów stowarzyszeń bratnich, reprezentantów prasy, Ogółem zebrało się około 200 osób, a przy skromną zakąską zastawionym stole w sali głównej zajęli miejsca honorowe: JE. ks. arcy-biskup Isakowicz, prezydent miasta dr. Mała-chowski, prezydent Izby handl. przemysł. dr. Marchwicki, wiceprezydenci miasta pp. Schayer i Michalski, nestor dziennikarzy tutejszych p. Platon Kostecki, pułkownik Glas itd. Na wstępie dzielny chór stowarzyszenia zaintonował stosowną pieśń utworu dyrektora p. Maryana Signio, po-czem zagaikł zebranie JE. ks. arcybiskup Isa-kowicz piękną przemową, w której podniósł z uznaniem szlachetne intencje stanu kupieckiego i młodzi kupieckiej, ujawnione w tem, iż obrali sobie Najsw. Maryę Pannę królową polską za patronkę. Dostojny mowca zakończył udzieleniem błogosławieństwa wszystkim obecnym.

Następnie przemówił dyrektor Stowarzy-szenia, radny miasta pan Markiewicz; podał rys dziejów Stowarzyszenia począwszy od roku 1673, i zakończył toastem na cześć tych wszystkich, którzy w myśl ślubów Jana Kazimierza pracują nad zbliżeniem się wzajem-nem wszystkich stanów, w ręce JE. ks. Ar-cybiskupa ks. Isakowicza. Dostojny gość wniósł toast na pomyślność stanu kupieckiego. Nastę-pnie p. Bardasz, wykazawszy doniosłe znacze-nie założyci mającej akademii handlowej we Lwowie, wniósł toast na cześć tych, których usiłowaniu powstanie tej akademii zawdzięczać należy, t. j. reprezentacyi miasta i Izby han-dlowo-przemysłowej we Lwowie. Z podzięko-waniem za toast ten przemówił prezydent mia-sta dr. Małachowski, który biorąc asumpt z po-stanowienia statutu Stowarzyszenia, iż celem jego jest „wspieranie moralne i materalne in-teresów stanu kupieckiego“ i „podniesienie go-dności stanu kupieckiego“ — wyraził radość z powodu pomyślnego rozwoju Stowarzyszenia pod tak pięknymi hasłami. Przemawiali na-stępnie senior Stowarzyszenia p. Szydłowski, wnosząc kielich na pomyślny rozwój wszyst-kich Stowarzyszeń chrześcijańskich, w ręce pana Michalskiego, jako prezesa najstarszego Stowa-rzyszenia chrześcijańskiego we Lwowie: Towa-rzystwa strzeleckiego. P. Szeremeta w imieniu Towarzystwa „Skały“, p. Durski w imieniu „Sokoła“, p. Gürsching w imieniu „Gwiazdy“ wnieśli życiwe toasty, poczem przemawiał pp.: Platon Kostecki, który wniósł toast na rozwój narodowego stanu kupieckiego, p. Inne-towicz na cześć prasy, p. Sedlaczek, który zwró-cił uwagę na potrzebę szczególniejszego popar-cia „Towarzystwa opieki nad terminatorami“ p. Gubrynowicz, wreszcie prof. Majerski, któr-w pięknie zaimprowowanej, z zapalem wygło-szonej mowie przedstawił znaczenie stanu ku-pieckiego, jako jednej z głównych dźwigni byt-narodowego. Mowę nagrodzono huczonymi okla-skami. Ucztę zakończył wniósł przemową JE. ks. Arcybiskup Isakowicz wnosząc tradycyjne: „Kochajmy się!“ Serdeczny nastój pod wra-żeniem pięknych przemówień pozostanie na dłu-gu w pamięci obecnych na wczorajszym zebraniu. Dostojni goście zapisali się do księgi pamiątko-wej Stowarzyszenia.

— Żłobne nabożeństwo za dnusę ś. p. Ludwika Pełowskiego, c. k. radcy Dworu, zmarłego w dniu 23 listopada b. r. w Szcze-płotach, odbędzie się w sobotę, dnia 10 b. m. o godzinie 9 rano w kościele OO. Bernardynów we Lwowie.

(x) Koszta budowy nowego teatru we Lwowie miały wynosić 1.000.000 zł., z których 700.000 zł. przedliminowało miasto, a 300.000 zł. kraj. Pierwotny kosztorys budowy wynosił prze-szło 815.000 zł., urosł jednak do 900.000 zł., ponieważ gmina zezwoliła na jego przekroczenie o 10 proc. Obecnie ułożony fachowe organa bu-downicze ostateczny rachunek, z którego się oka-żuje, że całkowity koszt budowy wynosić będzie 1.085.000 zł.

Podwyżka ta okazała się konieczną z po-wodu, że komisya teatralna, pragnąc, aby gmach przedstawiał się w całym tego słowa znaczeniu okazałe, uchwaliła dać schody i balustrady mar-murowe. Na wzrost kosztów wpłynęła też ta okoliczność, że kurtynę — co nie było preli-minowane — wykona Siemiradzki, co pociągnie za sobą wydatek 15.000 złr.

(x) Podwyższenie płac urzędników magistratu m. Lwowa. Na onegdajszym śro-dowym posiedzeniu miejskiej sekcji finansowej i komisji budżetowej zastanawiano się nad pod-wyższeniem płac urzędników magistratu, a wła-ściwie nad zrównoważeniem tych płac z płaca-mi urzędników państwowych. Sekcya finansowa i komisya budżetowa przyjęły ostatecznie zasa-dniczy wniosek rad. dr. Maryańskiego, aby te płace zrównoważono z płacami urzędników pań-stwowych. W tym celu odesłano sprawę do miej-skiej komisji organizacyjnej, — z tem postano-wieniem, iż płace wyższe mają być liczone, bez względu na ukończenie prac przygotowawczych, już od 1 stycznia 1899 r. Na pokrycie wy-datku, połączonego z tem podwyższeniem płac, wstawiła komisya w budżet na rok 1899 kwotę ryczałtową 40.000 zł., do ostatecznej uchwały Rady m.

— Niebezpieczna kąpiel. Dnia wczora-jszego wpadła o godzinie pół do 7 rano do

studni na placu Maryackim, prawdopodobnie wskutek własnej nieostrożności, około 50 lat licząca służąca Anna Jaworska, i byłaby utonąła, gdyby nie spiesząca pomoc stójkowego, kaprala Ciszę, który spostrzegłszy że Jaworska wpadła do studni, pospieszył jej na ratunek, a wydobywszy ją, przyprowadził do przytomności i odstawił na stałą ratunkową, która ją odesłała do szpitala.

— **Zamach samobójczy.** Jan Wiończek, zbieg wojskowy rossyjski, przyszedł dnia wczorajszego do szynku przy ul. Wałowej pod l. 19, a wypiwszy kieliszek wódki, padł na ziemię bez przytomny. Przyprowadzony następnie do przytomności oświadczył, że nabywszy w nieznanym mu handlu kwasu solnego, usiłował się otruć, ponieważ życie mu się sprzyrzyło.

Wiończeka, który żadnego uszczerbku na zdrowiu nie doznał, umieszczono w aresztach policyjnych.

† **Zmarli w ostatnich dniach:** W Krakowie, Marya z Krobickich Nowosielecka, małżonka starszego komisarza starostwa. Zmarła osierociła nieutulonego w żalu męża i sześcioro dzieci;

Zygmunt Chwalibogowski, były c. i. k. rotmistrz dragonów, w 66 roku życia.

W Lubaczowie, Marcełi Zymirski, aptekarz. W Czerniowcach, Adolf Marin, b. burmistrz Radowice. Nieboszczyk był bratem p. Gustawa Marina, posła na Sejm bukowiński.

W Tarnowie, Ulyk Spargnaponi, obywatel m. Tarnowa, przeżywszy lat 76.

(j) **Kraków, 8 grudnia.** Wczoraj wieczorem o godzinie 7-mej odbyło się w sali Rady miasta zebranie grona osób, ubezpieczonych w Towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń, celem naradzenia się nad sprawą wyboru 6 delegatów na walne zgromadzenie tej instytucji. — Na wstępie hr. Andrzej Potocki, dotychczasowy członek Rady nadzorczej miasta Krakowa zabrał głos i jako referent nowego statutu wskazał, o ile statut ten rozszerza prawa ubezpieczonych z miasta Krakowa i dostarcza rękojmi, że instytucja zład przeniesiona nie będzie. Potem przystąpiono do próbnego głosowania na delegatów, w którym największą liczbę głosów otrzymali: hr. Andrzej Potocki, notaryusz Konstanty Lipowski, dyrektor Banku krajowego Sędzimir Mieczysław, adwokat Stanisławski Walenty, dyrektor Banku galicyjskiego dr. Binder Wilhelm, adwokat dr. Smolarski Kazimierz, kupiec Jawornicki Józef, przemysłowiec Kwiatkowski Jan. Wynik podany będzie jako wskazówka do wiadomości wyborców.

Wczoraj wieczorem o godzinie 8 ogłoszony został wyrok przeciwko 12 obwinionym izraelitom o znane malwersacje z losami tureckimi. Na podstawie werdyktu uwolnionych zostało 7 podsądnych, mianowicie Redner Leopold, Bernstein Aleksander, Anisfeld Jonas, Spigarn Józef, Reinhold Szaja, Neufeld Rubin i Sednitzer Chaim. Natomiast werdykt potwierdził winę 5 oskarżonych co do zbrodni oszustwa z zastrzeżeniem ocenienia szkody poniżej 300 zł., za co według ustawy przypada kara od 6 miesięcy do roku. Na tej podstawie trybunał zasądził obwinionych: 1. Samuela Possa na 3 miesiące, 2. Mojżesza Neufelda na 2 i pół miesiąca, 3. Judę Taffeta na 3 miesiące, 4. Izaka Neufelda na 2 miesiące i 5. Abrahama Hirsza Neufelda na 2 miesiące, uwzględniając areszt śledczy i rodziny liczne zasądzonych. Prokurator zgłosił odwołanie od niskiego wymiaru kary. Zasądzony Taffet zgłosił zażalenie nieważności.

W poniedziałek dnia 12 b. m. rozpoczęcie się rozprawa przeciw Tomaszowi Hacusowi i jego żonie Maryannie o zbrodnię skrytobójczego rabunkowego morderstwa na osobie Kazimierza Szostka. Dodatkowo został Hacus oskarżony o oszereństwo robotnika Walentego Kasprzydowskiego, którego podał jako współnika zbrodni, tymczasem aresztowany Kasprzydowski udowodnił swoje *alibi*. Hacus spełnił oszereństwo, ażeby zasłonić swoją żonę, która przebrana za mężczyźnę, brała udział w zbrodni.

Notatki literacko-artystyczne.

Konkurs rzeźbiarski. Komitet Towarzystwa zachęty sztuk pięknych w Warszawie przy udziale zaproszonego artystów: p. Cypriana Godebskiego, rzeźbiarza, i Władysława Marconiego, architekta, rozstrzygnął w poniedziałek konkurs na projekta dzieł, przeznaczonych do przyozdobienia budującego się własnego gmachu Towarzystwa. Był to konkurs potrójny, z trzema osobnymi nagrodami, a mianowicie:

1. Rubli 300 — za najlepszy projekt dwóch grup rzeźbiarskich, mających stanąć po obu stronach wejścia do gmachu.

2. Rubli 300 — za najlepszy projekt tympanonu, czyli rzeźby, przeznaczonej do trójkątnej nad frontem gmachu.

3. Rubli 100 — za najlepszy projekt płaskorzeźb ku ozdobie okien.

Z liczby grup, do konkursu I. należących, wyróżniono trzy, mianowicie oznaczone godłami: „Mistrz“, „Lilije“ i „OO“, dwa zaś pierwsze

projekta uznano za kwalifikujące się w jednokowym stopniu do nagrody. Nagrodę, przeznaczoną przez Towarzystwo, przyznano projektowi, opatrzonemu godłem „Mistrz“, a także co do wysokości nagrodę, z funduszu, złożonego przez miłośników sztuki na ręce mecenasa L. Wrotnowskiego, postanowiono odznaczyć projekt z godłem „Lilije“. Po otwarciu kopert okazało się, że pod godłem „Mistrz“ wystąpił młody rzeźbiarz ze Lwowa p. Zygmunt Otto, pracujący obecnie w Rydze; pod godłem „Lilije“ zaś, p. Leopold Wasilkowski. Projektowi z godłem „OO“ postanowiono przyznać list pochwalny. Koperty z nazwiskiem autora nie otwarto, oczekując na jego w tym względzie przyzwolenie.

Nagrodę za projekt tympanonu przyznano projektowi z godłem „Artysta do świątyni sztuki“. W kopercie konkursowej znaleziono nazwisko rzeźbiarza Antoniego Popiela ze Lwowa.

Na ozdoby do okien nadszedł jeden tylko projekt, którego nie uznano za kwalifikujący się do nagrody, tak, że w tym dziale konkursu nie przyznano wcale nagrody.

Konkurs dramatyczny, rozpisany przez redakcję *Kuryera Warszawskiego*, został w ubiegłym wtorek rozstrzygnięty. Komisja konkursowa wydała następującej treści orzeczenie:

Z uwagi, że żadna z pięciu sztuk, zaleconych przez sędziów konkursowych do wystawienia na scenie, nie jest utworem skończonym w kształtach artystycznych i wolnym od zastrzeżeń, bądź też z etycznego, bądź też z estetycznego punktu widzenia, pierwsza nagroda w kwocie 1000 rubli wcale nie może być przyznana.

Natomiast drugą nagrodę w kwocie 500 rubli przyznała komisja konkursowa dramatowi p. t. „Familia“, której autorem jest — jak się po otwarciu kopert przekonano — znany poeta Andrzej Niemojowski.

Z czterech pozostałych sztuk, zaleconych do grania, komisja konkursowa postawiła na pierwszym miejscu komedię p. t. „Frazesowicz“, na drugim sztukę p. t. „Sieci“, na trzecim sztukę p. t. „I co teraz?“, na czwartym sztukę p. t. „Wątpliwe szczęście.“

Po otwarciu kopert dowiedziano się, że autorem „Sieci“ jest Jan Kisielewski, słuchacz filozofii z Krakowa; autorem „I co teraz?“ Edward Grabowiecki, artysta dramatyczny z Warszawy; autorem „Wątpliwego szczęścia“ Władysław Paliński, artysta dramatyczny z Warszawy.

Nazwisko, postawionej na pierwszym miejscu komedii „Frazesowicz“ pozostało na razie w tajemnicy i komisja nie może go ujawnić, ponieważ autor odebrał rękopis swej sztuki wraz z kopertą, zawierającą jego nazwisko.

W obec tego komisja prosi autora o ujawnienie swego nazwiska pod adresem redakcji *Kuryera Warszawskiego*.

Kwota 1.000 rubli przeznaczona na pierwszą nagrodę, a żadnej sztuce nie przyznana, będzie użyta na nowy konkurs dramatyczny, który ogłosi *Kuryer Warszawski*.

W Paryżu we środę wieczorem odbyło się uroczyste otwarcie nowej Opery komicznej w obecności prezydenta Faure'a, wszystkich ministrów, ciała dyplomatycznego i wielu dygnitarzy. W chwili przybycia prezydenta Faure'a wznoszono okrzyki na cześć armii i Picquarta, wskutek czego wszczęła się bitka, przyczem jedną osobę aresztowano.

Repertoar teatru hr. Skarbka pod dyrekcją dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hellera.

Dziś, w piątek 25-letnie jubileuszowe przedstawienie p. Anny Gostyńskiej, (wznowienie) „Karyerowicz“, komedia w 4 aktach J. Blizińskiego. Jubilatka wystąpi w głównej roli Grdyńskiej, zaś p. Gustaw Fiszer w roli Bykiewicza.

W sobotę po południu o godzinie pół do 4 dla młodzieży szkolnej „Wilhelm Tell“, dramat w 5 aktach Fryderyka Schillera z p. Władysławem Woleńskim w roli tytułowej;

wieczorem o godzinie pół do 8 po raz 19 „Gejsza“, operetka w 3 aktach Sidneya Jonesa.

W niedzielę po południu o pół do 4 „Zazdrośnica“, komedia w 3 aktach A. Bissona. Występ p. Gustawa Fiszera.

Wieczorem o pół do 8 po raz 20 „Gejsza“, operetka w 3 aktach Sidneya Jonesa z panną Bobu-s w tytułowej roli.

W poniedziałek drugi raz po wznowieniu „Karyerowicz“, komedia w 4 aktach Józefa Blizińskiego. Występ p. G. Fiszera.

Głosy publiczne.

Podziękowanie.

Komitet wdów po c. k. urzędnikach państwowych składa niniejszem serdeczne podziękowanie konwentowi OO. Bazylianów, za bezinteresowne urządzenie w dniu 18 listopada b. r. solennego nabożeństwa żałobnego w cerkwi swej przy ul. Żółkiewskiej za duszę s. p. Najj. Pani Cesarzowej Elżbiety.

Za komitet:
Emilia Kowalska, wdowa po c. k. naczelniku ołowym; *Teresa Prexlowa*, wdowa po c. k. radcy Dworu.

* * *

Poseł na Sejm krajowy i właściciel dóbr w Srodopolech, p. Alfred Stecki, pragnąc uczcić Jubileusz Najj. Pana, ofiarował na własność szkoły ludowej w Srodopolech jeden morg ogrodu wartości 400 zł.

Za ten dar składam JWP. Steckiemu imieniem c. k. okręgowej Rady szkolnej podziękowanie.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.
Kamionka, 1 grudnia 1891.

Przewodniczący:
Bernacki.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Giełda towarowa: Cukier surowy loco Aussig 13-05 do 13-10, loco Ołomuniec 12-22 1/2 do 12-32 1/2, loco Berno-Wiedeń 12-32 1/2 do 12-42 1/2, za styczeń loco Aussig 13-10 do 13-15, cukier w kostkach primi 37-37 1/2 do 37-50, secunda 37-12 1/2 do 37-25. Spirytus kotyngentowany loco Wiedeń 18-10 do 18-20. Nafta kaukaska transito Tryest 4-75 do 5-—, galicyjska przezioczysta 18-25 do 18-75.

Targ zbożowy.

Lwów, 7go grudnia. Pszenica gotowa 9-10 do 9-30 pszenica gotowa nowa 9-10 do 9-30, żyto gotowe 7-50 do 8-—, żyto gotowe na termin 7-50 do 8-—, owies obrobiony gotowy — do —, owies nowy lub na termin 6-60 do 6-80, jęczmień pastewny 5-75 do 6-10, jęczmień brow. 6-50 do 7-50, groch do got. 6-75 do 9-—, wyka — do —, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik — do —, hreczka — do —, konieczyna czerwona galicyjska 48-— do 55-—, biała 38-— do 46-—, tymotka 17-50 do 20-—, szwedzka — do —, kukuradza stars 5-— do 6-—, nowa 5-20 do 5-50, chmiel stary — do —, nowy za 56 kilo 65-— do 100-—, rzepak 11-— do 11-25, groch pastewny 5-75 do 6-25.

Spirytus paritas Tarnopol gotowy 16-— do 16-40, na termin 14-— do 14-50, warranty — do —.

Czerńlowca: pszenica 9.25—9.50, żyto 7.90—8.19, jęczmień ow. 6.75—7-—, owies 5.80—6.55, rzepak gotowy 10.50—10.35, kukur. gotowa 5.05—5.15, kukur. nowa 4.20—4.25, groch 6.50—7.50.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjął onegdaj na dłuższej audyencji oficjalnej P. Ministra spraw zagranicznych hr. Goltuchowskiego, oraz węgierskiego Ministra *a latere* hr. Szechenyi'ego.

Dzisiaj odbywa się posiedzenie Izby posłów. Według dzienników, przed feryami świątecznymi mają odbyć się jeszcze dwa tylko pełne posiedzenia Izby, aby dać komisjom czas do obrad.

Komisja budżetowa Izby posłów przyjęła we środę przedłożenie rządowe, dotyczące się zniesienia rządowych myt drogowych i mostowych a również nowelę rządową o rozszerzeniu portu tryesteńskiego. Komisja dla narad nad zarządy bydłą ukończyła obrady nad przedłożeniem rządowym o zapobieganiu zarazie świń, przyjmując wiele poprawek i rezolucję co do szczególnych zarządzeń przeciw zawleczeniu zarazy nierogacizny z Węgier, a także rezolucję referenta Wielowiejskiego o obronie interesów austro-węgierskich z powodu zamknięcia niemieckiej granicy, które sprzeciwia się traktatowi handlowemu.

Fremdenblatt donosi, że Rząd przedłożył Izbie posłów na dzisiejszym posiedzeniu projekt przedłużenia prowizorium ugodowego do końca czerwca 1899 r. Projekt ten zawierać będzie także postanowienia o kwocie.

N. Fr. Presse donosi, że P. Minister wojny generał Krieghammer, o którym mówiono, że z powodu sprawy pomnika Hentzi'ego zamierza podać się do dymisji, ostatecznie pozostanie na swem stanowisku.

W sprawie interpelacji p. Rutowskiego, wniesionej na ostatnim posiedzeniu komisji ugodowej co do zajęcia w Beyruście, donoszą ze strony dobrze poinformowanej, że niemiecki konsul miejscowy jest konsulem za wodowym a nie kupieckim, jako taki zaś ma obowiązek reprezentować wyłącznie interesy firm handlowych niemieckich.

W dniu jutrzejszym jeden z rajstarych parlamentarzystów Austrii, przez długie lata duchowy przewodnik Czechów i wytrwały obrońca praw ludu czeskiego, przywódca staroczeskiego obozu dr. Franciszek Władysław Rieger, obchodzić będzie uroczystie 80-roczyce swych urodzin. W Pradze spodziewają się na jutro znacznego zjazdu z Czech, oraz z poza granic kraju. Boz względu na różnice przekonań politycznych, wszyscy Czesi będą w sposób wprawdzie nie ostentacyjny, ale uroczysty święcić ten jubileusz zasłużonego męża. — Dr. Rieger na leżał zawsze do wiernych przyjaciół Polaków. — To też Koło polskie wystąpiło na uroczystość jego do Pragi, jako swoich delegatów: pp. Abrahamowicza i br. Czecha. Klub chrześcijańsko-słowiański wysłał również deputację na uroczystość Riegera. W deputacji wezmą udział: jeden Rusin, jeden Słoweniec i jeden Kroat.

Ogólną uwagę pochłania w tej chwili zaostrażając się coraz bardziej przesilenie na Węgrzech, o czem piszemy obszarniej na innem miejscu. Dzisiaj ma oświadczyć ostatecznie p. Szilagyi, czy przychylił się do powziętej w Izbie deput. jednomyślnie uchwały, aby zatrzymał nadal godność prezydenta Izby deputowanych.

Stronnictwa opozycyjne organizuje zaciętą kampanię przeciw bar. Banffy'emu oświadczając, że nie spocznie, aż wyrugują go z posady prezesa gabinetu. Pomimo to, stanowisko Banffy'ego uważanem jest jako silne.

Ban Krocacy Khuen-Hedervary kontrował wczoraj z bar. Banffym i odjechał następnie z powrotem do Zagrzebia.

Sejm kroacki na przedwczorajszym nadzwyczajnem posiedzeniu uchwalił wśród entuzjastycznych okrzyków *zivio!* wystosować triernopoddańczy adres do Najj. Pana z okazji 10-letnia piędziesięciolecia Rządów Jego Ces. i Król. Mości.

Berlińska *Nordd. Allg. Ztg.* ogłasza następujący komunikat; „Jeden z dzienników (*Berliner Tageblatt*) zamieścił był list z Austro-Węgier, który zawierał twierdzenie, jakoby kanclerz Rzeszy niemieckiej ks. Hohencle dał Rządowi wiedeńskiemu do poznania, że nie pochwała wydała obywateli austriackich z granic państwa pruskiego. Jesteśmy upoważnieni do oświadczenia, że twierdzenie to jest nieprawdziwe.“

Wybór biskupa chełmińskiego odbędzie się w Pelplinie dnia 22 grudnia. Zaraz po dokonaniu wyboru ogłosi w katedrze nazwisko nowego zwierzchnika dyecezyi jeden z kanoników.

Cesarz Wilhelm przyjmował onegdaj deputację katolików, która wyraziła monarsze podziękowanie za podarowanie w Jeruzolimie gruntu „Dormition de la St. Vierge“.

Z Poczdamu donoszą, że cesarz Wilhelm przyjął zaproszenie króla Humberta i przyrzekł odwiedzić go na wiosnę. Już teraz polecono poczynić przygotowania do podróży wioskiej, w której jednak cesarzowa nie weźmie udziału.

Parlament niemiecki wybrał członka centrum katolickiego hr. Ballestróima 279 głosami na 340 głosujących swym prezydentem. Pierwszym wiceprezydentem wybrano dr. Fregego (ze stronnictwa konserwatywnego), drugim wiceprezydentem Schmidta z Elberfeld (wolnomyślnie stronnictwo ludowe).

Następne posiedzenie parlamentu odbędzie się w poniedziałek. Na porządku dziennym znajduje się budżet.

Według *Frankf. Ztg.*, parlament otrzyma wezwania, aby na opędzenie kosztów podróży palestyńskiej uchwalił osobną sumę, gdyż z listy cywilnej cesarskiej, która wynosi 15,719,296 marek, minister domu cesarskiego kosztów tych pokryć nie zdołał.

Petersburski *Kraj* donosi, że profesor rzymsko-katolickiego seminarium w Petersburgu, ksiądz Zygmunt Łoziński, został wysłany na trzy lata do klasztoru w Anglionie.

Korespondent petersburski *Politische Corresp.* w obec obiegających w dziennikach zagranicznych pogłosek, zapewnia, że rząd rossyjski oprócz noty, w której proponuje zwołanie konferencji dla rozbrojenia, nie przesłał gabinetom w tej sprawie żadnego zgola innego dokumentu.

Ciekawem jest, iż w chwili zaproponowania takiej konferencji rząd rossyjski przelicza na wzmocnienie artylerji 180 milionów rubli. Reorganizacja ma być wykonaną na wzór frazeński, nowych armat dostar-

fabryki krajowe, a tylko ósma część będzie zamówiona we Francji.

Według najnowszego doniesienia, ks. rzy grecki przybędzie dnia 18 b. m. do kręgi Suda, na okręgu francuskim. Na Krete czynią wielkie przygotowania, celem urozystego przyjęcia nowego władcy. Wkrótce instalacji księcia przybędzie do Kani legat cara, celem wręczenia ks. Jerzemu łasnorecznego listu Mikołaja II. z życzeniami. Nie potwierdza się wiadomości, jakoby wojskowym adiutusem księcia miał zostać teny generał Vassos.

W Atenach otrzymano wiarogodną wiadomość, że Porta polecała urządzić szereg nowych fortyfikacji wzdłuż granicy tesałlij i wzmocnić uzbrojenie warowni Prezasa.

Już onegdaj depesza doniosła, że dzienniki francuskie wyrażają się o mowie tronowej cesarza Wilhelma w ogólności korzystnie. Dziennik *Eclair* wykazuje sprzeczności w treści tej mowy, mianowicie podnosi, że nie zgadzają się te jej ustępy, w których cesarz domaga się zwiększonych kredytów na cele wojskowe z tymi, w których entuzjastycznie wyraża się o projekcie rozbrojenia cara Mikołaja.

Journal des Debats podnosi brak w mowie wszelkiej wzmianki o trójprzymierzu.

Sprawa Picquarta stoi w Paryżu ciągle na pierwszym planie. *Eclair* donosi, że trybunał kasacyjny uznał żądanie Picquarta co do odroczenia procesu przed sądem wojskowym za uzasadnione. *Journal* donosi, że rozprawy przed sądem wojennym odroczone na 3 tygodnie, z powodu, że trybunałowi nie wydano jeszcze tajnych aktów. *Figaro* twierdzi, że trybunał kasacyjny uwzględnił strony interesowane o powyższym postanowieniu. Przesłuchano w dalszym ciągu członków sztabu generalnego, a między nimi generały Bissolatre i Gouze.

Do Marsylii zwołał publicysta Pressensé konferencję w sprawie Dreyfusa. Stała się ona powodem awantur. Przyszło miano wiecie do bójki; 28 osób rannych, a wiele musiano aresztować. Zgromadzenie powzięło rezolucję na korzyść Picquarta, domagającą się „zakonczenia jego przesładowania.“

Anglia nie ustaje w zbrojeniach Admiralicji w Londynie obstarowywała w trzech warsztatach okrętowych 6 nowych kanonierek parowych, dwuśrubowych, nowego typu. Każda z nich mieć będzie objętość 980 ton; przeznaczone będą do służby brzegowej i rzecznej.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rada państwa.

Wiedeń, 9 grudnia. (Telefonem). Po między przedłożeniami rządowemi, wniesionemi na dzisiejszem posiedzeniu Izby posłów, znajduje się projekt ustawy o prowizorycznym przedłużeniu stosunku cłowo-handlowego z Węgrami i stosunku względem Banku austro-węgierskiego po dzień 30 czerwca 1899.

Projekt uregulowania wydatków wspólnych na pierwszych sześć miesięcy roku przyszłego, pozostawia je niezmiennymi. Obowiązujący to miało już od 1 stycznia 1899, pod warunkiem jednak, że ustanowienie kwoty na wspólne wydatki otrzyma odpowiednią sankcję prawną.

Prezydent ze względu na ważność powyżej przytoczonych przedłożeń, powiada, że je bez dyskusji odeszła do komisji ugodowej, o ile naturalnie Izba się na to zgodzi.

Hoffmann-Wellenhof imieniem swego stronnictwa oświadcza, że dopóki rządzenia w Czechach i na Morawie nie są zniesione, dopóty przeszkadzać będzie wszelkimi środkami przedłożeniom, potrzebnym Rządowi, a więc przedewszystkiem prowizoryum ugodowemu i budżetowemu.

Gross imieniem swego stronnictwa przyłącza się do oświadczenia mowy poprzedniego, zapowiadając użycie najradykałniejszych, regulaminem dozwolonych środków.

Prezydent oświadcza, że wobec podniesionych zarzutów przedłożenia wspomniane zostawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia, wyraża jednak żal, że się nie udało w myśl jego wniosku, wobec bowiem ważności sprawy Izba powinna była to uczynić, chcąc spełnić poważnie swe obowiązki.

Następnie poseł ks. Taniackiewicz interpelował w sprawie rzekomych nieprawi-

dołości przy wykupnie gruntów dla budującej się kolei Strzy-Chodorów.

Stapiński wniósł interpelację w pewnej sprawie konfiskacyjnej.

P. Prezydent Ministrów hr. Thun odpowiadał na interpelację posła Huebera co do reformy aptekarstwa. Powiedział, że czynności przygotowawcze są już w toku. Rząd myśli o uregulowaniu stosunku farmaceutów do służbodawców i nie lekceważy też troski o względy humanitarne. Przepisy wreszcie prawne co do przeniesienia własności aptek ulegną też rewizji, której się domaga nawet sam stan aptekarski.

P. Prezydent Ministrów odpowiedział także na interpelację w sprawie ubezpieczenia urzędników prywatnych na starość. Zapewnił, że Rząd poważnie sprawą tą się zajmuje. Zebrano już przeważną część dat potrzebnych. W niedługim czasie odbędzie się zgromadzenie przedstawicieli stron interesowanych, celem ułożenia ogólnych zarysów projektu ustawy, który będzie już wkrótce przedłożony parlamentowi.

Z porządku dziennego rozpoczęły się następnie obrady nad przedłożeniem rządowem o podwyższeniu płac służby państwowej.

Pierwszy przemawiał sprawozdawca p. dr. Pięta.

Kraków, 9 grudnia. (Dep. prywat. telefonem). Stan zdrowia Juliana Klaczki polepszył się o tyle, że chory odzyskał mowę.

Kraków, 9 grudnia. (Dep. prywat. telefonem). Dziś w południe w Towarzystwie rolniczym krakowskim otwarto wystawę jęczmienia browarniczego. Wystawę otworzył wiceprezes p. Karol Cześć, przy udziale wystawców i licznej publiczności. W wystawie bierze udział 28 producentów, którzy wystawili 33 prób; każda z nich obejmuje po 50 kilogramów danego gatunku. Okazy jęczmienia wystawiono w ziarnie i w sнопie. Zadaniem wystawy jest zapoznać browary z bardzo dobrymi w zachodniej Galicji produktami jęczmienia, tem więcej, że w uprawie tego produktu w ostatnich czasach zaznaczył się wielki postęp. Dla ocenienia gatunków jęczmienia ukonstytuowało się grono znawców. W skład jury wchodzi pp. profesor Studium rolniczego Godlewski, delegat browaru Okocimskiego Rosknecht, właściciel browaru w Limanowej Zygmunt Mars. Stefan Konopka z Głowaczewa i Karol Cześć z Bierzanowa.

Jury przyznało następujące nagrody: Wielki medal srebrny rządowi dóbr Okocima za jęczmień „Chevalier“.

Medal srebrny mały p. Czesławowi Czechowskiemu z Brzezna za jęczmień krajowy; hr. Zdzisławowi Tarnowskiemu z Góry, rozpryczejki za jęczmień „Chevalier“; Bolesławowi Zakrzeńskiemu ze Ściborowa w Królestwie polskiem za jęczmień „Chevalier“; Strzeleckiemu z Kobylina za jęczmień „Hanna“; Janowi Skirlińskiemu z Krzypinowa za jęczmień węgierski.

Medal brązowy otrzymali: zarząd dóbr Osieczany za jęczmień bez nazwy, Tadeusz hr. Tyszkiewicz z Weryni za jęczmień „Goldfoail“ Karol Cześć z Bierzanowa za jęczmień „Hanna“, zarząd dóbr Siedziejowice za jęczmień bez nazwy, zarząd dóbr Kozy za jęczmień „Hanna“.

Urządzeniem wystawy zajmował się p. Stefan Bojanowski.

Kraków, 9 grudnia. (Dep. prywat. telefonem). Policja aresztowała i do sądu karnego odstawiła Nafalego Messera, kupca towarów bławatnych. W r. 1896 zbankrutował on w Rzeszowie i przyprawił wierzycieli o szkodę blisko 60.000 złr. Potem otworzył drugi raz sklep w Rzeszowie pod firmą żony i szwagra, i drugi raz zbankrutował, wyrządzając wierzycielom szkodę około 20.000 złr. Następnie przeniósł się do Krakowa, tu otworzył sklep bławatny i znowu zbankrutował. Passywa doszły znowu do 20.000 złr. Wierzyciele zrobili zajęcie towarów, poczem Messer zawarł z nimi pozorą ugodę, uzyskał cofnięcie nakazu zajęcia towarów, sprzedał je, ale wierzycielom nie spłacił ani grosza. Wskutek tego nastąpiło aresztowanie.

Kraków, 9 grudnia. (Dep. prywat. telefonem). Bawiący w Krakowie dzierżawca Szczańnicy, p. Feliks Wiśniewski, opowiada o tragicznym wypadku, jaki zaszedł w Szczańnicy. Tamtejszy kasyer i zastępca dzierżawcy, niejaki Tadeusz Doskowski, zastrzelił młodą i bogatą panią Felicyę Górską z Warszawy. Doskowski był nerwowo i gwałtowny. Powodem morderstwa była zazdrość.

Nowy Targ, 9 grudnia. (Dep. prywat. telefonem). Leszek Wiśniewski cofnął swoją kandydaturę na posła do sejmiku krajowego. Podobno uczyniło to samo drugi kandydat dr. Bednarski, tak że pozostanie jedynie kandydatura ks. Albina.

Wiedeń, 9 grudnia. Najj. Pan darował korpusowi oficerskiemu 1 pułku artylerii walowej Swoją portret, przedstawiający Monarchę w uniformie właściciela tegoż pułku.

Wiedeń, 9 grudnia. Najj. Areyksiężę Otton udał się wczoraj rano do Stuttgartu, aby reprezentować Najj. Pana na pogrzebie księżnej Fryderyki wirtemberskiej.

Wiedeń, 9 grudnia. (Dep. prywat. telefonem). Posłowie Borkowski i Lewicki postawili nagły wniosek z żądaniem, aby Rząd jak najszybciej wniósł projekt do ustawy o utworzeniu instytutu emerytalnego dla oficyalistów prywatnych tudzież dla pozbawionych dotychczas emerytury funkcyjaryuszów państwowych, powiatowych i gminnych, a również o stworzeniu zabezpieczenia dla wdów i sierót po nich i to zarówno z przyczynieniem się pracodawcy jak pracującego.

Wiedeń, 9 grudnia. Ogłoszone dziś drukiem i członkom Rady państwa rozdane sprawozdanie deputacji kwotowej opisuje historyczny przebieg rokowań obu deputacji i zamieszcza tablicę, służącą do zbadania ustawowego wymiaru udziału obu połów Monarchii we wspólnych wydatkach państwowych, tak, jak je Rząd austriacki deputacji kwotowej przedłożył. Sprawozdanie zawiera dalej znane *nuntia* deputacji austriackiej i węgierskiej i kończy się oświadczeniem, że deputacja w obec takiego stanu rzeczy poczytuje sobie za obowiązek w myśl §. 36 ustawy z 21 grudnia 1867 ujemny wynik tych rokowań podać Radzie państwa do wiadomości.

Berno morawskie, 9 grudnia. Wczoraj odbył się tutaj wiec stronnictwa niemiecko-postępowego. Przemawiali posłowie Gross o sytuacji politycznej, D' Elvert o akcyi ugodowej na Morawach, Menger o ugodzie z Węgrami, poczem uchwalono jednoogłośnie rezolucję, w której wiec wyraża niemiecko-postępowym posłom w Radzie państwa bezwzględne zaufanie i wzywa ich, aby wszelkimi środkami, które za najskuteczniejsze uznają, walczyli o zniesienie rozporządzeń językowych; następnie, aby odmówili poparcia przedłożeniom ugodowym, wiec bowiem, jakkolwiek pragnie gorąco odnowienia ugody ze względu na interesa ogólnopństwowe, uznaje wszakże, iż w przedłożeniach rządowych wydano na łup interesa tej połowy Monarchii. Z wdrożonemi przez sejm morawski próbami przywrócenia pokoju narodowościowego w kraju wiec zgadza pod warunkiem, jeśli tym próbom przyświecać będzie stale wzgląd na *Gemeinbürgschaft* niemiecką; przedewszystkiem jednak jest zadaniem Rządu stworzyć warunki pomyślnego przeprowadzenia takiej ugody. Wiec wyraża w końcu gorące życzenie, aby zapanowała jedność między stronnictwami niemieckimi w sejmach i w Radzie państwa.

Budapeszt, 9 grudnia. (Telef.) Na dzisiejszem posiedzeniu sejmku przewodniczący wiceprezydent Lang odczytał list prezydenta Szilagyi'ego, w którym tenże ponownie wyjaśnia powody swego ustąpienia i oświadcza, że bezwarunkowo przy dymisji obstatuje.

Opozycja żąda otwarcia dyskusji nad tem pismem Szilagyi'ego. Posiedzenie trwa dalej. Ostatecznie dymisję przyjęto. Posłowie, którzy wystąpili ze stronnictwa liberalnego, zasiadli na najskrajniejszej lewicy.

Berlin, 9 grudnia. Przy wyborze sekretarzy parlamentarnych prepał kandydat stronnictwa socjalno-demokratycznego.

Belgrad, 9 grudnia. Minister finansów Poppowiesi podał się do dymisji. Jego miejsce ma zająć Vunkovics Petrovics.

Rzym, 9 grudnia. Według doniesienia pism włoskich, cesarz niemiecki Wilhelm ma w marcu przybyć do Rzymu.

Paryż, 9 grudnia. Komisja pokojowa przyjęła wczoraj już w całości traktat pokojowy pomiędzy Ameryką a Hiszpanią. W traktacie nie wspomniano zupełnie o przyjęciu długu kubańskiego przez Amerykę, ani o kupnie wysp Karolińskich przez Stany Zjednoczone. Zarazem ustanowiono 20 milionów dolarów jako cenę za odstąpienie Filipinów i sześciomiesięczny termin dla ratyfikacji tego traktatu pokojowego przez parlamenty obu państw. Na końcu posiedzenia zaprezentowali komisarzy pokojowi hiszpańscy przeciwko zniewadze rządzonej Hiszpanii przez orędzie Mac Kinleya, jakoteż przeciwko pogwałceniu praw międzynarodowych, których ofiarą padła Hiszpania.

Paryż, 9 grudnia. Członkowie izraelskiego centralnego zboru przedstawili prezydentowi ministrów Dupuy obawy swe co do krytycznego położenia w Algierze. Dupuy odpowiedział, że obecny gabinet zastał w Algierze stosunki powikłane, zapewnił jednak deputację, że rząd energicznie bronić będzie wolności sumienia, poszanowania życia i mienia wszystkich współobywateli bez różnicy wyznania. Nowy generalny gubernator Algieru żywi te same zapatrywania i nie zawaha się w razie potrzeby zastosować odpowiednich środków legalnych.

Paryż, 9 grudnia. Trybunał kasacyjny naradzał się nad podaniem Picquarta, tyczącem się kompetencji sądu. Sprawozdawca Athalin przemawiał za uwzględnieniem podania i za przekazaniem części aktów ministerstwa wojny, odnoszącej się do Picquarta, trybunałowi kasacyjnemu. Adwokat Mimerel popiera wniosek Athalina. Prokurator Mainau przemawiał w tym samym duchu, jak Athalin.

Paryż, 9 grudnia. Wczoraj odbył się tu wielki meeting zwolenników Picquarta. W meetingu wzięło udział 2.000 osób. Przewodniczył członek instytutu Du Claux.

Picquarta proklamowano honorowym prezydentem. Mowcy domagali się rewizji urzędzeń wojskowych. Uczestnicy meetingu urządzili w końcu manifestację na rzecz Picquarta, co wywołało znowu kontrmanifestację na rzecz armii. Tłumy demonstrujące na cześć armii a przeciw Picquartowi pociągnęły przed więzienie Cherche-Midi — tam jednak rozprószyła je policja.

Paryż, 9 grudnia. W miejsce Meilhaca wybrano dramaturga Lavedan członkiem Akademii.

Paryż, 9 grudnia. Trybunał kasacyjny orzekł w sprawie podania Picquarta o kompetencję sądu, że ono pod względem formalnym jest dopuszczalne, że istnieją kwestya kompetencji i wybrał komisję, celem wydania wyroku w sprawie cywilnej i wojskowej Picquarta.

Senat 153 głosami przeciw 51 uchwalił wziąć pod rozagę wniosek Clemenceau, przyznający trybunałowi kasacyjnemu prawo zarządzania odroczenia jakiegokolwiek sądowego seizjana karnego, któreby mogło stać na przeszkodzie rewizji jakiegos procesu.

Minister wojny Freycinet oznajmił, że zgadza się nato, aby na poniedziałkowym posiedzeniu Izby posłów wzięta została pod rozpragę interpelacja dep. Grousseta, tycząca się zbrodni czwycich kawań niektórych funkcyjaryuszów ministerstwa wojny. Millevoye interpelował ma jutro w sprawie pogłoski, jakoby istniał zamiar wdrożenia po ukonczeniu sesji postępowania karnego przeciw nacjonalistycznym deputowanym z powodu najświeższych demonstracji.

Paryż, 9 grudnia. Przed budynkiem Sorbonny przyszło tu wczoraj do bójki pomiędzy studentami demonstrującymi na korzyść Derouleda'a a studentami demonstrującymi na korzyść armii. Jednego studenta zraniono w bójce, poczem policja rozprószyła demonstrantów.

Londyn, 9 grudnia. Minister Chamberlain wygłosił wczoraj mowę w Wakefield, w której zaznaczył serdeczną przyjaźń, jaka panuje w stosunkach angielsko-francuskich, dodał jednakże, że Anglia nie myśli bynajmniej okupować takich stosunków koncesjami, które nie polegałyby na wzajemności. W kwestyi Chin oświadczył Chamberlain, że porozumieniu się Anglii i Rosyi nie stoi w drodze nie nieprzezwyciężonego. W końcu wyraził mowca nadzieję rychłego porozumienia z Niemcami.

Londyn, 9 grudnia. Chamberlain w dalszym ciągu swej mowy poruszył sprawę aliansów politycznych. Powiedział, że Anglia nie potrzebuje żadnych aliansów w celu obrony swoich posiadłości i wyłączenia dla popierania interesów Wielkiej Brytanii, ale chyba tylko dla interesów, wspólnych z innymi państwami. Chamberlain stwierdził dalej, że Anglia ma bardzo ważne interesa wspólne z Niemcami, natomiast nigdzie na kuli ziemskiej interesa obu państw nie stoją w zupełnej sprzeczności ze sobą. Wobec tego należy się spodziewać, że Anglia i Niemcy, to jest największa potęga morską z największą militarną potęgą świata, częściej na przyszłość się będą ze sobą łączyć a wspólny anglo-niemiecki wpływ oddziaływać będzie w duchu pokoju i wolnego handlu. Anglia nigdy nie będzie się domagać współdziałania Niemiec, jeśliby się okazało, że ich interesa nie są jednakowe.

Zbliżenie się do Niemiec jest niewątpliwie znaczną zdobyczą obec ego rządu, ale jeszcze więcej cieszą Chamberlaina dobre stosunki W. Brytanii z koloniami i z Ameryką. Skoro bowiem Anglia może liczyć na sympatyę całej rasy anglosaksońskiej na świecie, to nie ma żadnej innej kombinacji politycznej, która ją napełniał trwogą.

Pekin, 9 grudnia. Poseł niemiecki zwrócił się do Tsung-li-Yamen z żądaniem, aby znieważony niedawno w Shantung misjonarz niemiecki został uroczyście przy współdziałaniu chińskich dostojników odprawiony do swego powiatu i ażeby mandaryn odpowiedzialny za to zajęcie został usunięty.

Wiedeń, 9 grudnia 1898, godzina 2 minuta. — Alpejskie Towarzystwo górnicze 203-10, Węgierskie akcje kredytowe 390—, Akcje aegio-austriackie 157—, Akcje banku Unia 295—, Kredytowe ziemskie 458 —, Kredyty 361—, Akcje kolei południowej 66 —, Losy tureckie 58 75, Akcje kolej państwowej 363—, Akcje kolei Lwowsko-Czeskiej 294—, 4-procentowe galic. obligacje propiacerine z 1889 r. 97 85, Akcje tytoniowe 123—, galicyjskie obligacje indemnizacyjne 97 70, Akcje kolei Eben- tal 261-50, Akcje banku dla krajów keron- nych 233—, 4-procentowa węgierska renta złota 120 20, Akcje banku związkowego 265—, Rubel papierowy 1-28—, Węgierska renta papierowa 37-70, Rimurania 286—, Ulepszenia silne.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krcchowiecki.

(Przyjazdy i odjazdy pociągów podane są według zegara środkowo-europejskiego)

Lekeye szermierki na pałasze i florey.

Warunki bardzo przystępne. Dla PP. akademików i uczniów szkół średnich ceny niższe. Zbiorowe lekeye dla pań Oddzielne godziny według umowy. Zgłoszenia codziennie od godz. 4 do 6 popoł., ul. Ziełona 1. 22 parter (dom hr. Zamoyskiego).

Wykaz

pięciu liczb wyciągniętych w c. k. urzędzie loteryjnym we Lwowie dnia 7 grudnia 1898.

50 - 87 - 9 - 73 - 69

Następne ciągnięcia odbędą się dnia 21 grudnia 1898 i 4 stycznia 1899.

Przyjechali do Lwowa

dnia 8 grudnia 1898.

HOTEL EUROPEJSKI.

PP. Romanowie Grocholscy z Rożysk, Tadeuszowie Niemcewiczowie z Zbaraża, Jadwiga Dulańska z Baranowa, Aleksander Przdymirski z Sierakowie, Zofia Romańska z Uładowki.

HOTEL IMPERIAL.

PP. J. hr. Milewski z Wiednia, hr. Lubieński z Krakowa, M. hr. Hagen z Wielkich ócz, Dyr. A. Blumenfeld z Krakowa, J. Bober z Krakowa, S. Kowalski z Birze.

HOTEL EUROPEJSKI.

PP. J. Dreyfus z Paryża, J. Kański z Chotki, Dr. Sawicki z Kańczugi, S. Marmorosch z Kómyi, M. Lévy z Paryża.

Wystawy i Muzea.

Muzeum imienia Lubomirskich. W dni powszednie otwarte od godziny 9 do 1 z południa, we wtorek i piątek od godziny 3 do 5, a w niedzielę przed południem od godziny 11 do 1.

Muzeum przemysłowe miejskie otwarte codziennie (z wyjątkiem poniedziałków od godziny 9 rano do godziny 3 po południu) w niedzielę i święta od godziny 10 rano do godziny 1 z południa. — Biblioteka muzealna otwarta codziennie od godziny 11 przed do do godziny 3 po południu (w niedzielę i święta od godziny 10 do g. 1). — Wstęp w dni powszednie 20 ct., w niedziele wolny.

Table of train arrivals to Lviv (Do Lwowa przychodzą:). Columns include train number, departure time, and destination.

Table of train departures from Lviv (Ze Lwowa odchodzą:). Columns include train number, departure time, and destination.

U W A G A: Czas środkowo-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 minut a mianowicie 12 godz. w czasie środkowo-europejskim 12 godz. 36 minut czasu lwowskiego.

Noce godziny od 6 wieczór do 5:59 rano objęte są tustem ramkami Biuro informacyjne c. k. kolei państwowych przy ul. Trzeciego Maja w Hotelu Imperial, udziela wyjaśnień w sprawach kolejowych, sprzedaje wszelkiego rodzaju bilety jazdy i rozkłady jazdy w formacie kieszonkowym.

Cennik

lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, d. 9 grudnia 1898.

I. Akoye za sztukę.

Table listing prices for various goods like gold, silver, and banknotes.

II. Listy zastawne za 100 zł.

Table listing prices for various types of promissory notes.

III. Obligacje

Table listing prices for various government bonds.

IV. Losy.

Table listing prices for various lottery tickets.

V. Monety.

Table listing prices for various coins and banknotes.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 7 grudnia 1898.

Table showing exchange rates for various currencies and commodities.

Table listing various financial instruments and their prices, including bonds and interest rates.

Table listing various financial instruments and their prices, including bonds and interest rates.

Table listing various financial instruments and their prices, including bonds and interest rates.

Jako korzystną lokację kapitałów polecamy. Listy zastawne Tow. kred. ziemsk., Listy zast. Banku krajowego, Listy zast. Banku hipoteczn., Obligacje te kupujemy i sprzedajemy najkorzystniej. Gazeta Lwowska Nr. 280 z dnia 10 grudnia 1898.

Sokal i Lilien Dom bankowy i kantor wymiany. z prowincji Zlecenia wykonywujemy odwrotną pocztą. 2

Licytacje.

L. 27163 (7760 3-3)

O B W I E S Z C Z E N I E L I C Y T A C Y I.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego w Żółkwi podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że drogą publicznej licytacji wydzierżawia się pobór podatku konsumcyjnego a to: I) od wina w okręgu dzierżawnym Bełz, tudzież II) od mięsa w okręgach dzierżawnych Bełz, Kulików, Waręż na przeciąg czasu trzech lat to jest od dnia 1 stycznia 1899 do końca grudnia 1901 po następującymi warunkami:

- 1) Licytację przedsięwzięcie się dnia 12 grudnia 1898 o godzinie 10 przed południem w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Żółkwi, a gdyby się w tym dniu nie skończyła, w dalszym czasie, który się później oznaczy i przy licytacji do wiadomości poda.
- 2) Cenę wywołania co do podatku konsumcyjnego od mięsa stanowi roczna kwota podana w przyłączonym wykazie.
- 3) Przyjmuje się także nadaże pisemne.
- 4) Pisemne te oferty należy wnieść opieczetowane przed licytacją do Naczelnika c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Żółkwi do 12 grudnia 1898 o godz 10 rano, a skoro ustna licytacja się skończy, zostaną takowe otwarte i ogłoszone.

L. p.	Rodzaj podatku konsumcyjnego	Nazwa okręgu dzierżawnego	Licytacja odbędzie się	Cena wywołania czynszu na rok I		wysokość wadyum zł.
				złr.	ct.	
1	Podatek konsumcyjny od wina	Bełz	w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Żółkwi dnia 12 grudnia 1898 o godz. 10 przed południem	227	65	22
2	Podatek konsumcyjny od mięsa	Bełz		2790		270
3		Kulików		2000	77	200
4		Waręż		1141	80	114

UWAGA: W myśl §. 2 i 10 ust. z 15 kwietnia 1894 Nr. 53 dz. ust. u. kraj. obowiązany jest każdy dzierżawca pobierać na żądanie Wydziału kraj. dodatek krajowy od podatku konsumcyjnego od wina, moszczu winnego i owocowego w wysokości 30%, jak długo ten dodatek istnieje będzie, za prawo poboru tego dodatku kraj. uiszczając 30%, czynszu dzierżawnego umówionego za prawo poboru samego podatku. Zmiana tego dodatku krajowego ma ten sam skutek co zmiana taryfy podatku konsumcyjnego.

Warunki co do wysokości ceny wywołania i wadyum złożyć się mającego podane są powyżej w następującym wykazie.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Żółkwi lub dotyczących Nadzorach c. k. straży skarbowej.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

Żółkiew, dnia 30 listopada 1898.

L. 27.164/98. (7761 2-3)

O B W I E S Z C Z E N I E.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego w Żółkwi podaje do wiadomości, iż celem wydzierżawienia dochodów ze stacji mylniczych, ustawionych na gościńcu rządowym żółkiewskim na rok 1899 względnie także 1900 i 1901, odbędzie się ostatnia rozprawa licytacyjna dnia 12 grudnia 1898 na podstawie warunków licytacyjnych podanych w ogłoszeniu c. k. krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie z dnia 26 września 1898 l. 86 904.

Przedmiot tej rozprawy licytacyjnej stanowią będąc stacje mylnicze, podane poniżej w wykazie.

Nazwa stacji mylniczej	Należność mylnicza pobiera się	Opłata myta wynosi od sztuki			Cena wywołania złr.	Wadyum zł. licytacyjne
		była pociągowa w zaprzęgu	była pędzonego ciężkiego	lekkiego		
Bełzec	myto drogowe za 16 kilometrów	4	2	1	1433	239
Hrebenne	myto drogowe za 16 kilometrów	4	2	1	1856	310
Kulików	myto drogowe za 8 kilometrów	2	1	1/2	1953	326

U W A G A. Blizsze warunki licytacyjne można przejrzeć w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Żółkwi, jakoteż w Nadzorach straży skarbowej, położonych w obrębie tutejszego okręgu skarbowego.

Pisemne oferty można wnieść na ręce c. k. Dyrektora okręgu skarbowego w Żółkwi do dnia 12 grudnia 1898 do godziny 10 rano, poczem odbędzie się w biurze tejże c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego ustna rozprawa licytacyjna do godziny 12 w południe. Po zakończeniu ustnej licytacji zostaną komisjonalnie otwarte pisemne oferty.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

Żółkiew, dnia 30 listopada 1898.

L. cz. E. 77/98 (13) (7678 3-3)

Na żądanie c. k. uprzyw. galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie, zastąpionego przez Dr. Wilhelma Holzera, adwokata we Lwowie, odbędzie się dnia 9 stycznia 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 22 w Krakowie dozwolona tut. sąd, uchwałą z d. 26 marca 1898 L. cz. E. 77/98 licytacja dóbr tabularnych Raciechowce i Sosnowa lwh. 529 i 718 objętych, w powiecie wielickim położonych p. Maryi z Bielińskich Kopfowej własnych, wraz z przynależnościami, składającymi się z budynków mieszkalnych i gospodarczych, tudzież ziemiopłodów w protokole opisanego i ocenionego z dnia 21 grudnia 1897 bliżej wyszczególnionych.

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytację, są ocenione na 56433 zł. 66 ct., przynależności zaś na 17229 zł.

Najniższa cena wynosi 49108 zł. 44 ct. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia,

i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 22.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych dla wzmiankowanych nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.

Kraków, dnia 25 października 1898.

L. cz. E. 296/98 (4) (7616 3-3)

Na żądanie Paraszki Błaszczuk, odbędzie się dnia 28 grudnia 1898 i dnia 31 stycznia 1899 każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9 licytacja realności wyk. hip. 19 ks. gr. gm. kat. Wolica komarowa wraz z przynależnościami, składającymi się z jednej pary koni narzędzi gospodarczych i zapasów zboża.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1135 zł. przynależności zaś na 267 zł.

Na pierwszym terminie sprzedaż nie nastąpi niżej ceny szacunkowej na drugim zaś terminie za jaką, kolwiek bądź ceną.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Sokal, dnia 21 października 1898.

L. cz. E. VII 123/98 (5) (7768 3-3)

Na żądanie Kasy Oszczędności w Tarnowie, zastąpionej przez adw. dr. Forysta, odbędzie się dnia 21 grudnia 1898 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6 licytacja realności lwh. 199 ks. gr. gm. kat. Łęg objętej, Jana Cherdusia własnej, wraz z przynależnościami, składającymi się z domu, stodoły, stajni z krową i wozownią i inwentarza jako to: konia, wozu, pługa i pary bron.

Nieruchomość pomieniona, wystawiona na licytację, jest oceniona na kwotę 2678 zł. 60 ct. a. w., przynależności zaś na kwotę 294 złr a. w.

Najniższa cena wynosi 1981 zł. 73 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.

Tarnów, dnia 27 października 1898.

L. cz. E. VII 274/98 (4) (7769 3-3)

Na żądanie spadkobierców Szczepana Kizemińskiego a to: mał. Heleny Krzeminskiej zastąpionej przez matkę Maryannę Krzeminską i Elżbiety Bojkowej, odbędzie się dnia 29 grudnia 1898 o godzinie 9 1/2 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6 licytacja realności lwhl. 53 ks. gr. gm. kat. Bobrowniki małe objętej, bez przynależności obejmującej parcele gruntowe 380 ogród, 381 pastwisko, 382 rola.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1986 zł. 67 ct.

Najniższa cena wynosi 1324 zł. 45 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.

Tarnów, dnia 16 listopada 1898.

L. cz. E. 20/98 (73) (7540 3-3)

Gdy przez zatwierdzenie tutejszo sądowej uchwały z dnia 18 września 1898 l. czyn. E. 20/98 (46) (48) (51) decyzją wyższego sądu z dnia 18 października 1898 l. czyn. R. IV. 602/98 (1) uchwała ustalająca licytacyjne z dnia 8 sierpnia 1898 l. czyn. E. 20/98 (42) stała się prawomocną, przeto na żądanie galic. kasy oszczędności we Lwowie, zastąpionej przez adw. dra Rodryka Alsa w Rzeszowie, odbędzie się dnia 9 stycznia 1899 roku o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 32 w Rzeszowie licytacja dóbr tabularnych Bratkowice lwh. 187 Kajetana Babeckiego, przez adw. dra Fechtdegana zastępowanego, własnych, wraz z przynależnościami, składającymi się z inwentarza żywego, a to: 16 koni, wartości 366 zł. 25 ct., 8 krów wartości 355 zł. i inwentarza martwego wartości 266 zł. 90 ct. a. w.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 212 860 zł. 83 ct., przynależności zaś na 988 zł. 15 ct. a. w.

Najniższa cena wynosi 141.907 zł. 22 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Licytacja odbędzie się pod warunkami prawomocną tutejszo sądową uchwałą z 8 sierpnia 1898 l. cz. E. 20/98 (42) ustalonymi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 32.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 9 listopada 1898.

G. Zl. E. 73/98 (3) (7742 3-3)

Auf Betreiben der Bielitzer Sparkasse gegen Johann Matyaszev, Grundbesitzer sub Nr. 209 in Bulowice im eigenen Namen und als Vater mdj. Anton und Sophie Matyaszek und Katharina Matyaszek Grundbesitzerin in Bulowice pto 504 fl. 6. W. s. Ng. findet am 31 Dezember 1898 und 11 Uhr, vormittags bei demunten bezeichneten Gerichte, Zimmer Nr. 5 die Versteigerung der Realität E. Z. 209 in Bulowice statt.

Die zur Versteigerung gelangende Liegenschaft ist 290 fl. 34 kr. bewertet.

Das geringste Gebot beträgt 660 fl. 23 kr. auf unter diesem Betrage findet ein Verkauf nicht statt.

Die Versteigerungsbedingungen und die auf die Liegenschaft sich beziehenden Urkunden (Grundbuchs-Auszug, Schätzungsprotokoll u. s. w.) können von den Kaufustigen bei dem unten bezeichneten Gerichte Zimmer Nr. 5 während der Geschäftsstunden eingesehen werden.

Rechte, welche diese Versteigerung unzulässig machen würden, sind spätestens im anberaumten Versteigerungstermine vor Beginn der Versteigerung bei Gericht anzumelden, widrigens sie in Ansehung der Liegenschaft selbst nicht mehr geltend gemacht werden könnten.

Von den weiteren Vorkommnissen des Versteigerungsverfahrens werden die Personen, für welche zur Zeit an der Liegenschaft Rechte oder Lasten begründet sind, oder im Laufe des Versteigerungsverfahrens begründet werden, in dem Falle nur durch Anschlag bei Gericht in Kenntnis gesetzt, als sie weder im Sprengel des unten bezeichneten Gerichtes wohnen, noch diesem einen am Gerichtsorte wohnhaften Zustellungsbevollmächtigten namhaft machen.

K. k. Bezirks-Gericht Abth. II.

Kęty, am 18 November 1898.

L. cz. E. 992/98 (1) (7197 1—3)

Na żądanie Kasy Zaliczkowej w Nowym Sączu, zastąpionej przez p. adw. dr. Barbackiego, odbędzie się dnia 13 stycznia 1899, o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV w Nowym Sączu licytacja posiadłości lwb. 72 ks. gr. gm. Przydonica objętej, dłużnika Józefa Szabli własnej, składającej się z parcel gruntowych i budynków.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1192 zł.

Najniższa cena wynosi 796 zł. a. w., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, d. 28 października 1898.

L. cz. E. 284/98 11 (7631 1—3)

Na żądanie masy spadkowej Markusa Schutzmana, zastąpionej przez zarządczynię Jochwed Schutzman w Budzanowie, odbędzie się dnia 12 stycznia 1899 o godz. 9^{1/2} przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5 w Budzanowie licytacja realności whl. 1415 gm. Budzanów z chaty, młyna i około 3 mógów gruntu się składającej, wraz z przynależnościami, składającymi się z narzędzi gospodarczych.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 3137 zł., przynależności zaś na 40 zł. 50 ct.

Najniższa cena wynosi 2118 zł. a. w., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Budzanów, dnia 14 listopada 1898.

L. cz. E. 327/98 (4) (7206)

Na żądanie Izraela Reiss i Majera Grabsteina, kupców we Lwowie ul. św. Stanisława l. 10, odbędzie się dnia 30 grudnia 1898 o godzinie 10 przed południem, w tutejszym sądzie w biurze Nr. I licytacyjna sprzedaż połowy realności pod lk. 133 objętej wyk. hip. l. 300 gm. kat. Żelazce w Teodorshofie położonej składającej się z zabudowań gospodarczych parc. bud. 248 i gr. 863, 866, 867, 868, 869, 871, 1248, 1570, 1599, 1600, 1601, 1603, 1654, 1655, 1 28, 1729, 1730, 1732, 1821, 1822, 1825, 1855, 1857, 1858, 1914, 1915, 1948, 1950, 1970 i 1972 i przynależności a to: inwentarza żywego 2 koni, 3 krów, 4 jałowników i 3 bezrogi a nadto inwentarza martwego a to: wozu, wózka, pługa i 2 bron.

Zlicytować się mająca połowa realności a to zabudowania z gruntami podana została na 1003 złr., zaś połowa przynależności na 200 zł. a. w.

Najniższa cena wynosi kwotę 802 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia) i t. d. może każdy, mający chęć kupie-

nia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie biurze Nr. I.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej połowie nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

O tem zawiadamia się Izraela Reiss imieniem własnym małoletnich: Aby Reiss Majera Mendel Reiss, Bettli Reiss, i Majera Grabsteina do rąk ostatniego, Filipa Schütthelma w Teodorshofie, Zofię Baurryle Schütthelma, niewiadomych z życia i miejsca pobytu Rudolfa Müllera, Karola Müllera i Karoline Müller do rąk kuratora Georga Schütthelma, c. k. Prokuratorę Skarbu i mieniem Wys. Skarbu, c. k. Urząd podatkowy w Kulikowie, niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli do rąk kuratora Jana Rostawieckiego c. k. notaryusza w Kulikowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Kulików, d. 27 października 1898.

L. cz. E. 296/98 (2) (7736)

Na żądanie Mojżesza Klügera, w Skolem zastąpionego przez Beniasza Klügera, odbędzie się dnia 16 stycznia 1899 o godzinie 9 przed południem, w sądzie, niżej wymienionym, w biurze Nr. III licytacja realności lwh. 60, 61, 64 i 66 ks. gr. gm. kat. Skole Wasyla Cham własnych.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, są ocenione na 272 zł. 50 ct.

Najniższa cena wynosi 181 zł. 67 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Skole, dnia 10 listopada 1898.

L. cz. E. 360/98 4 (7810)

Na żądanie Joanny Czoopowskiej, odbędzie się dnia 29 grudnia 1898 o godz. 9 rano, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7 licytacja realności pod Nr. 242, lwh 321 ks. gr. gm. kat. Babka objętej, Julii Lipińskiej 20. Ci. howieczowej własnej.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1200 zł. a. w., w szczególności dom na 910 zł., a ogród na 290 zł.

Najniższa cena wynosi 700 zł. a. w., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Jordanów, dnia 20 listopada 1898.

L. cz. VI 261/96 6 (7812 1—3)

Na żądanie Wasyla Mensza, jako kuratora nieobjętej masy spadkowej s. p. Anny z Jasińskich Mensz, odbędzie się dnia 16 grudnia 1898 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 licytacja 3/4 części realności w Baryszu whl. 483 ks. gr. Barysz - Puźniki, Ołeksy Jasińskiego własnych, wraz z przynależnościami, składającymi się z 2 krów, konia, pługa, 2 bron i wozu gospodarskiego z 2 parami drabin.

Nieruchomość częściowa powyższa wystawiona na licytację, jest oceniona na 1347 zł. a. w., przynależności zaś na 105 zł.

Najniższa cena wynosi 968 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Monasterzyska, d. 6 listopada 1898.

L. cz. E. 287/98 (3) (7833)

Na wniosek wierzyciela Joachima Pilzera, odbędzie się w Skawinie w dniu 22 grudnia 1898 o godz. 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż w drodze licytacji nieruchomości, dłużnika Karola Sousedika jako to: znaczniejszych zapasów mąki żytniej i przenicznej, przyrządów piekarskich, kasy wertheimowskiej i niektórych sprzętów domowych.

Przedmioty te oglądać można na miejscu na 2 godziny przed licytacją.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Skawina, dnia 28 października 1898.

L. 32 250/898 (7818)

OBWIESZCZENIE.

Połączona z kolekturą loteryjną główna składownia tytoniu w Podwoleczyskach obsadzona będzie w drodze publicznej konkurencji zapomocą pisemnych ofert z wykluczeniem usunęgo przetargu. Składownia ta przydzieloną jest z poborem materiałów tytoniowych do c. k. Magazynu sprzedaży tytoniu w Tarnopolu a z poborem materiałów stemplowych do c. k. Urzędu podatkowego w Podwoleczyskach i ma na razie zaopatrywać w potrzebne materiały tytoniowe 43 trafikautów tytoniowych. W ciągu ostatnich dwu półroczy tj. od 1 lipca 1897 do 30 czerwca 1898 pobrano dla tej składowni materiałów tytoniowych w wartości 26.811 zł. 76 ct., względnie we wadze 10.340 kg. Zysk od drobnej (alia minuta) sprzedaży tytoniu w tej składowni wynosił w tym czasie 815 zł. 58 ct., sprzedaż znacznych stemplowych, listów przewozowych i blankietów wekslowych wynosiła 2836 zł. 90 ct., od sprzedaży tych znaczków wartościowych przyznana będzie składownikowi prowizya w wysokości (1) jednego procentu od ich wartości. Za przyjmowanie stawek loteryjnych w połączonej ze składownią kolekturze na ciągnięcia loteryjne we Lwowie i w Bernie Nr. 270 i 761 zapewnią się nabywcy stałą prowizyą od stawek w wysokości 4^{27/100} procentu, stawki na te ciągnięcia loteryjne wynosiły w ciągu ubiegłego roku razem 8132 zł. 69 ct. Odłączenie składowni tytoniowej od kolektury loteryjnej jest niedopuszczalne; obydwie interesy tylko łącznie mogą być objęte i tylko łącznie zaniechane.

Skarb nie ręczy na przyszłość za dochód odpowiadający tym ogłoszonym datom Składownik ma ponosić z własnych funduszków kosztą przewozu materiałów tytoniowych jako t. ż wszelkie wydatki połączone z prowadzeniem składowni i kolektury loteryjnej.

Przed objęciem interesu, co nastąpić ma najpóźniej w 14 dni po zatwierdzeniu oferty i zawiadomieniu o renty, winien nabywca złożyć kaucyę loteryjną w wysokości 950 zł. a to albo w gotówce albo w papierach wartościowych nie podlegających losowaniu i mających ubezpieczenie two popularne lub też hipoteczną realną przedstawiającą zupełne zabezpieczenie. Kaucya ta ma być złożoną w ciągu dwu tygodni po otrzymaniu odnośnego zawiadania z c. k. Urzędu loteryjnego we Lwowie.

W razie złożenia kaucyi w papierach wartościowych ma właściciel tychże oświadczyć, że zgadza się na to, ażeby wszelkie pretensye Skarbu, wynikające z prowadzenia, kolektury przez kaucyonanta, lub z poruczonej temuż sprzedaży losów loteryi państwowej na cele dobroczynne, zostały zaspokojone bez interwencji sądu przez sprzedaż złożonych papierów wartościowych po kursie giełdowym.

Niedotrzymanie terminu do złożenia kaucyi pociąga za sobą ten sam skutek, jak nieobjęcie interesu.

Blizszych wiadomości co do złożenia kaucyi i do prowadzenia kolektury udzieli c. k. Urząd loteryjny we Lwowie.

Celem zaopatrzenia się w pierwsze zapasy, tudzież celem utrzymania tzw. nieprzekraczalnego minimalnego zapasu wyrobów tytoniowych wyda się składownikowi na kredyt materiały tytoniowe we wartości: 920 złr. za zupełnym zabezpieczeniem wartości.

Oferta ma być wygotowana w myśl rozporządzenia dotyczącego się tworzenia i obsa-

wienia składowni i trafik tytoniowych i na podstawie przepisu dla składowników tytoniu.

Przepisy te jako też drukowane formularze ofert mogą być przejrzane u władz skarbowych I. instancji i u składowników tytoniu a u pierwszych nabyte.

W razie żądania prowizyi od składowni tytoniowej należy wyrazić to przez podanie stopy procentowej od wartości sprzedawanego w tej składowni materiału tytoniowego.

Oferta ma być wystawioną na przepisany druk i w opieczetowanej należycie oznaczonej kopercie wniesioną najdalej do 2 stycznia 1899 do godz. 12 w południe do rąk dyrektora okręgu skarbowego w Tarnopolu.

W ofercie należy oprócz wymaganych powołaniem rozporządzeniem oświadczeń podać także, czy oferent jest spokrewniony lub powinowacony z jakim c. k. urzędnikiem loteryjnym następnie, czy posiada już kolekturę loteryjną a w danym razie czy zrzeka się tejże na wypadek przyjęcia jego oferty.

Wadyum, które złożyć należy wynosi 200 zł.

Oferty nie zawierające zobowiązania się do prowadzenia składowni bez połączenia z innym przedsiębiorstwem nie będą uwzględnione.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Tarnopol, dnia 2 grudnia 1898.

Konkursa.

L. 1262. (7779 2—3)

KONKURS

na posadę lekarza miejskiego w Brzostku który ma zarazem pełnić funkcję ogładcza zwłok pośmiertnych i ogładcza bydła.

Płaca roczna 300 zł. w. a.

Posada jest do objęcia z dniem 1. stycznia 1899 i nadana zostanie na razie prowizorycznie na rok jeden, poczem nastąpić może stabilizacya.

Ubiegający się o tę posadę zechcą wniesić podania swoje do dnia 20 grudnia 1898.

Brzostek, dnia 3. grudnia 1898.

Burmistrz

Andrzej Kowalski.

L. 2900. (7804 1—3)

KONKURS.

Wydział powiatowy w Bóbrce rozpisuje niniejszem konkurs na posadę sekretarza z płacą roczną 1200 złr. prawem poboru czterech pięcioleci po 150 zł. i prawem do emerytury.

Kandydaci wykazać się winni:

- z nie przekroczyli 40 roku życia;
- znajomością języka polskiego, ruskiego i niemieckiego w słowie i piśmie;
- dowodem ukończonych studiów prawnych z 3 egzaminami państwowymi i praktyką conceptową w dziale administracyjnym przy Radzie powiatowej, Magistracie, przy rządowej władzy politycznej lub przy Wydziale krajowym,
- świadectwem zdrowia;
- prawem obywatelstwa austriackiego i
- życiem nieposzlakowanym.

Posada ta zostanie nadana z dniem 1 lutego 1899 na rok jeden prowizorycznie, poczem nastąpić może stabilizacya.

Podania należycie udokumentowane, wnoszone być mają do Wydziału powiatowego w terminie do 10 stycznia 1899.

Z Wydziału Rady powiatowej

W Bóbrce, dnia 5 grudnia 1898.

Prezes:

Witold Niezabitowski.

Upadłości.

L. cz. S. 8/98 (6) (7752 3—3)

C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że w sprawie konkursowej Berla Berglassa Berisch Maschler w Tarnowie stałym zarządcą masy konkursowej, a Alter Blattberg, w Mielcu zamieszkały, jego zastępcą ustanowiony został.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 19 listopada 1898.

L. cz. S. 23/98 (1) (7749 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie §. 198 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Hirscha Wienera, protokolowanego kupca w Chrzano-

Rozmaite obwieszczenia.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 26. listopada 1898 L. 92.582, dotyczące się oględzin zwierząt, na stacjach kolejowych w Galicyi.

Na podstawie §. 10. ustawy z dnia 29 lutego 1880 i rozporządzenia wykonawczego z dnia 12 kwietnia 1880 (Dz. u. p. Nr 35 i 36) o zapobieganiu i tłumieniu chorób stadnych c. k. Namiestnictwo postanawia, co następuje:

1. Transporty odźwiaczy i świń, bez względu na ilość zwierząt, mogą być aż do odwołania przyjmowane do ładowania i wyładowania tylko na tych stacjach kolejowych które są do tego celu stosownie urządzone i podług postanowień niniejszego rozporządzenia przez c. k. Namiestnicwo upoważnione.

2. Ładowanie i wyładowanie odźwiaczy i świń odbywa się codziennie podczas dnia i w godzinach urzędowych stacyjnego oddziału frachtowego w następujących, do ładowania i wyładowania upoważnionych stacjach kolejowych, a mianowicie:

a) Na linii Kraków-Lwów-Podwoleczyska na stacjach: Barszczewice, Bohnia, Bogumilowice, Czarna, Dębica, Gródek, Jarosław, Jezierzna, Kraków, Krasne, Łańcut, Lwów, Lwów pod zamk. Mościska, Podgorze-Płaszów, Podwoleczyska, Przemyśl, Przeworsk, Radymno, Ropczyce, Rzeszów, Sądowa Wisznia, Sędziszów, Słotwina, Tarnopol, Tarnów, Zadorze, Zborów i Złoczów.

b) Na linii Lwów-Czerniowce-Itzkan na stacjach: Bobrka-Chlebówce, Boleszowce, Bukaczowce, Bursztyn, Chodorów, Halicz, Kółomyja, Korszów, Lwów, Opatynia, Sniatyn-Zalucze, Stanisławów i Zabłotów.

c) Na linii Oświęcim-Skawina-Podgórze-Bonarka-Płaszów na stacjach: Oświęcim i Podgórze-Płaszów.

d) Na linii Kraków-Podgórze-Bonarka-Płaszów-Sucha Nowy Zagórz-Husiatyn na stacjach: Biecz, Bolechów, Buczacz, Chyrów, Czortków, Dohna, Drohobycz, Grybów, H. dykowiec, Husiatyn, Jasło, Jordaków, Katusz, Kopyczyńce, Kraków, Krachowice, Krościenko, Krosno, Limanowa, Lisko, Łukawica, Monasterzyska, Nowy Sącz, Nizhnów, Podgórze-Płaszów, Rymaków, Sambor, Sanok, Stanisławów, Stryj, Sucha, Tłumacz, Pałacz, Zymbark, Tysmienica, Ustrzyki, Wasyłkowiec i Zarszyn.

e) Na linii Zwardon-Żywiec-Zabłocie-Sucha na stacjach: Żywiec i Sucha.

f) Na linii Kraków-Wieliczka na stacjach: Kraków, Podgórze-Płaszów i Wieliczka.

g) Na linii Tarnów-Stróże-Nowy Sącz-Orlów na stacjach: Grybów, Muszynka-Krynica, Nowy Sącz, Stary Sącz, Tarnów i Tuchów.

h) Na linii Dębica-Rozwadów na stacjach: Dębica, Mielec, Rozwadów, Tarnobrzeg, i Zbydnów.

i) Na linii Tarnobrzeg-Nadbrzezie na stacjach: Nadbrzezie i Tarnobrzeg.

j) Na linii Zagórzany-Gorlice na stacji: Gorlice.

k) Na linii Jasło-Rzeszów na stacjach: Czaudac, Frysztak, Jasło, Strzyżów i Rzeszów.

l) Na linii Jarosław-Sokal na stacjach: Bełz, Jarosław, Krystynopol, Lubaczów, Rawa Ruska, Sokal i Uhnów.

m) Na linii Przemyśl-Chyrów-Nowy Zagórz-Mezó-Laborca na stacjach: Chyrów, Dobromil, Krościenko, Lisko-Łukawica, Łupków, Przemyśl i Ustrzyki.

n) Na linii Drohobycz-Borysław na stacjach: Borysław i Drohobycz.

o) Na linii Lwów-Stryj-Lawocza na stacjach: Lwów, Ławocza, Mikołajów, Skole i Stryj.

p) Na linii Lwów-Bełzec na stacjach: Bełzec, Kulików-Mierzwa, Lwów, Rawa-Ruska i Żółkiew.

r) Na linii Krasne-Brody-Radziwiliów na stacjach: Brody, Krasne i Ozydów.

s) Na linii Stanisławów-Körösmező na stacjach: Delatyn, Mikuliczyn, Nadwórna i Stanisławów.

t) Na linii Lwów-Kleparów-Janów na stacjach: Domażyn i Lwów.

u) Na linii Halicz-Ostrów-Berezowicz na stacjach: Boleszowce, Halicz, Kozowa, Pototury i Skomorochy Stare.

v) Na linii Chodorów-Podwysokie na stacjach: Chodorów, Podwysokie i Rohatyn.

w) Na linii Tarnopol-Kopyczyńce na stacjach: Chorostków, Kopyczyńce, Mikuliczyn, Strussów, Tarnopol i Trembowla.

x) Na linii Borki-Wielkie-Grzymałów na stacjach: Skafat, i Grzymałów.

y) Na liniach kolei póln. ces. Ferdynanda na stacjach: Biała, Kenty, Szczakowa, i Wadowice.

aa) Na linii Kółomyja-Słoboda rungurska na stacji Pezenizyn.

bb) Na linii Zaleszczyki-Czerkawszczyzna na stacjach: Jagielnica, Tłuste, i Zaleszczyki.

cc) Na linii Wagnanka-Iwanie pu-

ste i Teresin-Skała na stacjach: Borszów, Iwanie puste, Skała i Teresin.

3. Aby oględziny zwierząt przeznaczonych do ładowania, względnie wyładowania można przedsięwziąć każdego czasu bez zwłoki, mają nadawcy, względnie odbiorcy wcześniej a najmniej na 12 godzin przedtem, zawiadomić właściwego oglądacza o nadejściu zwierząt do stacji nadawczej, względnie odbiorczej a to ustnie, pisemnie lub telegraficznie.

Organa powołane do wykonywania oględzin zwierząt, jako też ich zastępcy, jeżeli w skutek uzasadnionej przeszkody nie mogą przedsięwziąć tych oględzin, obowiązani są w każdym takim wypadku wzajemnie się porozumieć i zawiadomić o tem wcześniej także właściwy Zarząd stacyjny.

4. Ładowanie odźwiaczy i świń bez poprzednich oględzin jest w regule niedopuszczalne.

Wyjątkowo można w stacjach, które nie są ustanowione jako stałe stacje do ładowania i wyładowania zwierząt, nadawać poczęgółce zwierzęta — jednak nie więcej niż sześć sztuk w jednym dniu — bez poprzednich oględzin, i cz. tylko wtedy, jeżeli transport przeznaczony jest dla jednej z galicyjskich stacji kolejowych w której oględziny weterynarskie są ustanowione.

Na stacjach kolejowych, w punkcie 2. nie wymienionych, jednak urządzonych odpowiednio, może właściwa polityczna władza powiatowa udzielić zezwolenia na ładowanie lub wyładowanie odźwiaczy i świń, bez względu na ilość zwierząt, pod warunkiem, że interesowane strony poniosą należące się oglądaczy koszt podróży, o ileby kosztów tych nie pokryły taksy za oględziny zwierząt. W razie oględzin kilku transportów naraz, należy koszt ta rozdzielić na poszczególnych nadawców.

5. Transporty odźwiaczy i świń przywiezione do Galicyi z królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, dalej z krajów korony Węgierskiej, z Bośni i Hercegowiny, albo w ogóle z zagranicy, mogą być wyładowane tylko na stacjach ustanowionych do ładowania i wyładowania odźwiaczy i świń i dopiero po poprzednich oględzinach weterynarskich odbiercom wydane.

6. Transporty odźwiaczy i świń załadowane na stacji kolejowej w Galicyi i oglądane przed załadowaniem przez weterynarza, nie podlegają przy wyładowaniu wewnątrz kraju ponownym oględinom weterynarskim. Transporty świń jednak przeznaczone na targi (w byłych zakładach kontumacyjnych) w Białej i w Krakowie muszą być także przy wyładowaniu bezwarunkowo przez weterynarza oglądane.

Transporty bydła ładowane na stacjach, w których oględziny weterynarskie nie mogły być przedsięwzięte a które nadane są do takich stacji, w których te oględziny się odbywają, nie podlegają oględinom przy załadowaniu, lecz muszą być oglądane przez weterynarza przy wyładowaniu.

7. W czasach panowania chorób stadnych można także w obrocie wewnątrz Galicyi zarządzić weterynarskie oględziny odźwiaczy i świń, bez różnicy ilości zwierząt tak przy ładowaniu, jako też przy wyładowaniu.

8. Odźwiacze i świnię, bez względu na ilość zwierząt, przeznaczone do stacji kolejowych po za granicami Galicyi, a przy wywozie do państwa Niemieckiego także zwierzęta jednokopytowe (konia, muły, osły), muszą być poddane oględinom weterynarskim w stacji nadawczej*).

9. Świnie przeznaczone do wywozu po za granicę Galicyi, można ładować tylko na tych stacjach kolejowych, które są upoważnione do ładowania bydła i w pobliżu których znajdują się chlewy dla świń spędowych, urządzone po myśli tutejszego rozporządzenia z 17 września 1889 i 59.759.

Świnie przeznaczone do wywozu koleją po za granicę Galicyi, muszą być oddane do chlewów spędowych na dwanaście godzin przed ładowaniem, o czym wysyłający ma bezwzględnie zawiadomić właściwego oglądacza kolejowego i wręczyć mu odnośne paszporty zwierzęce.

Podczas tych dwunastu godzin ma oglądacz kolejowy zbadać dokładność i ważność paszportów jako też stan zdrowia każdej sztuki i wnik badania uwidocznienie na paszportach.

10. Zwierzęta nadeszłe do stacji kolejowej do ładowania lub wyładowania, muszą być opatrzone przepisnymi paszportami.

Brak paszportu jakoteż wadliwy lub niedokładny paszport wyklucza zwierzęta (transporty zwierząt) od natychmiastowego przyjęcia ich do przywozu koleją, względnie odpędzenia z miejscowości, w której się znajdują stacja kolejowa a to tak długo, dopóki podniesiona przeszkoda nie będzie usunięta.

11. Jeżeli przy oględinach odźwiaczy lub świń, a przy wywozie do państwa Nie-

*) Przytem zauważa się, że w myśl art. 2. alin. 4. konwencji weterynarskiej z państwem Niemieckiem paszporty zwierząt, przeznaczonych do eksportu, muszą być zaopatrzone przepisną klauzulą weterynarską.

mieckiego także i zwierząt jednokopytowych (koni, mułów, osłów), stwierdzoną będzie choroba zaraźliwa, albo też podejrzenie o taką chorobę, natenczas transport nie może być przyjęty do załadowania.

Wykluczyć od załadowania należy także i te transporty zwierząt tego samego, lub innych właścicieli, które ze zwierzętami zarażonemi, lub o zarazę podejrzanemi, stykały się podczas przyjazdu do stacji nadawczej, lub na rampie kolejowej a które tej zarazie podlegają.

Jak tylko stwierdzoną będzie choroba zaraźliwa lub podejrzenie o taką chorobę, należy w każdym wypadku wezwać interwencję pryncypalnego urzędu gminnego, następnie wykluczyć transport od dalszego obrotu i o tem domnie politycznej władzy powiatowej.

12. Należności za oględziny zwierząt ściągane będzie dotyczący zarząd stacji kolejowej na rzecz skarbu państwa.

Należności te są:

za każdą sztukę zwierząt większych po 10 ct.

za każdą sztukę zwierząt mniejszych po 2 ct.

Osiski (żrebięta, cielęta, jagnięta, prosięta) ładowane, lub wyładowywane razem z matkami, są wolne od należności za oględziny.

W stacjach do których dojazd oglądacza jest konieczny, ma wysyłający, względnie odbiorca, oprócz należności za oględziny uściół także należność za przyjazd i powrót oglądacza do stacji i ze stacji, a ewentualnie także takse za bilet kolejowy tam i napowrót. W danych razach należy postąpić podług przepisu ustępu ostatniego punktu 4 alin 3 niniejszego rozporządzenia.

13. Zresztą przestrzegać należy postanowień §§ 7, 8 i 10 ogólnej ustawy o chorobach stadnych i rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy pod zagrożeniem kary przewidzianej w §§ 44 i 45 ustawy z dnia 24 maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 51).

14. To rozporządzenie wchodzi w wykonanie z dniem 1 stycznia 1899 r.

Z tym dniem przestają obowiązywać tutejsze ogłoszenia z 19 lipca 1880 l. 36.663, 17 stycznia 1881 l. 42.901/80, 22 grudnia 1884 l. 79.877, 30 stycznia 20 lutego, 23 marca, 17 maja 1885 l. 4.846, 5.570, 15.226 i 26.656, 28 kwietnia, 21. grudnia 1886 l. 26.529 i 79.868, 22 czerwca, 31. grudnia 1887 l. 35.737 i 80.474, 18. stycznia, 22. sierpnia 1888 l. 1.890 i 49.942, 15. listopada 1889 l. 78.511, 24. kwietnia, 11. października 1890 l. 19.348 i 72.702, 6. stycznia, 23. czerwca, 23. lipca, 25. września 1891 l. 145, 42.266, 56.217 i 70.288, 3. października 1892 l. 75.339, 9. stycznia, 2. grudnia 1893 l. 103.456/93 i 96.776, 4. października, 6. grudnia 1894 l. 71.795 i 98.954, 18. kwietnia, 16. sierpnia 1895 l. 27.917 i 67.525, 19. lipca, 13. sierpnia 1896 l. 60.705 i 68.630, 12 i 17. listopada, 11. grudnia 1897 l. 96.707, 98.585 i 104.790, wreszcie z 14. lutego, 17. marca i 8. września 1898 l. 14.083, 23.864 i 72.288.

Piniński w. r.

L. cz. C. I 217/98 (1) (7734 2—3)

Przeciw nieznanemu z miejsca pobytu Pawłowi Iwaszków wniosli do tut. sądu Fedko Cap i Mykieta Raczkiewicz ze Streptowa pozw o zapłatę sumy 105 zł. w. a. z pu., na który termin do ustnej rozprawy wyznaczono na dzień 15 grudnia 1898 godzinę 11 rano w biurze Nr. I.

Celem strzeżenia praw Pawła Iwaszkowa, ustanawiam się mu Mikołaja Nosza w Streptowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Pawła Iwaszkowa w rzeczowej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. I.
Kamionka, dnia 29 października 1898.

L. cz. T. 10/98 (2) (7660 2—3)

Majer Blank z Nadwórny wniosł dnia 9 lipca 1898 prośbę o amortyzację książeczki wkładowej „Spar-Einlage Buch der Commerziellen, industriellen Credit-Bank“ w Nadwórnie z daty 18 kwietnia 1898 Nr. 496 na imię Majer Blank i na kwotę 585 zł. opiewającą, która mu zaginęła w czasie pożaru dnia 22 maja 1898.

Gdy Dyrekcya „Commerzielle & industrielle Credit Bank“ w Nadwórnie oświadczyła, że przeciw amortyzacji wyżej wymienionej książeczki wkładowej nie podnosi żadnych zarzutów, przeto wzywa się każdego, ktoby książeczkę tę posiadał, aby ją w nieprzekraczalnym terminie jednego roku, 6 tygodni i 3 dni, licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w tut. sądzie złożył tem pewniej, że w przeciwnym razie takowa za umorzoną uznana zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, d. 16 października 1898.

L. cz. firm. 502 (98) (7681)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd handlowy ogłasza, iż zapisano w rejestr handlowy dla firm pojedynczych firmę: „Eliasz Albin w Tłustem wyrab lasu i handel drzewem w miejscowościach okolicznych Tłustego“.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Tarnopol, dnia 12 listopada 1898.

L. cz. E. 251/98 (2) (7686)
W postępowaniu licytacyjnym Israela Goldsteina w Bochni przeciw nieobjętej masie spadkowej Katarzyny Dańcowej do sąk kuratora p. adw. dr. Michnika w Bochni i spółn. o zniesienie wspólnej własności przynusową sprzedaż realności w h. 48 gm. Bochnia objętej ustanawia się, celem strzeżenia praw niewiadomych z życia i miejsca pobytu Marcina Biedrońskiego, Maryanny Ługowskiej Karoliny Skałka, Wojciecha i Floryana Muchów, Antoniego Prokopowicza, Róży Siskinowej, Antoniego Kopałkowskiego, Nachmana Weischnitzera, Antoniego Ługowskiego, Albina i Katarzyny Biedrońskich i Franciszka Głuzińskiego jakoteż wszystkich innych osób interesowanych, którym uchwały licytacyjnej z dnia 5 kwietnia 1898 l. cz. E. 251/98 (1) lub też którejkolwiek innej uchwały w tem postępowaniu później wydanej bądź wealnie bądź w należnym czasie doręczyć by nie można, kuratorem p. dr. Weislo adw. w Bochni.

Rzeczą jest kuratora, te osoby, dla których go ustanowiono w powyższym postępowaniu licytacyjnym tak długo zastępować dopóki one same się nie zgłoszą lub sądownianego zastępcy nie wymienia albo dopóki ich interes nie przestanie wymagać zastępstwa.

C. k. Sąd powiatowy Oddział VI.
Bochnia, dnia 27 września 1898.

L. 3504 (7803)
Po myśli § 30 ust. o Repr. powiatowej podaje się do publicznej wiadomości, że preliminarz dochodów i wydatków powiatowych na rok 1899 przez Wydział powiatowy w Tarnowie, w dniu dzisiejszym uchwalony, zostaje wyłożonym w kancelaryi tut. Wydziału powiatowego, od dnia dzisiejszego przez dni 14 do przejrzenia dla interesowanych stron.

Z Wydziału powiatowego.
Tarnów, dnia 3 grudnia 1898.

L. cz. IX. 176/96 (I/II) (7714 1—3)
Przeciw Naftalemu Erlich, byłemu przemysłowcowi w Delatynie którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Kołomyi przez Stowarzyszenie kredytowe i oszczędności w Jabłonowie pozew o wydanie wekslowego nakazu zapłaty sumy 140 zł zpn.

Celem strzeżenia praw Naftalego Erlicha ustanawia się pana adw. dr. Staubera kuratorem w Kołomyi i temuż wydany nakaz zapłaty doręcza się.

Tenże kurator zastępywać będzie Naftalego Erlicha w rzeczonyj sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Kołomyja, dnia 20 listopada 1898.

L. cz. C. 101/98 (2) (7815)
Przeciw Süsli z Grossów Manglowej której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Radomyślu przez Rozalię Gross i Dorotę Weiss pozew o zniesienie współwłasności realności w h. 263 gminy Radomyśl objętej.

Na podstawie pozwu wyznaczono w tut. c. k. sądzie powiatowym Nr. biura 3 audyencyę na dzień 17 stycznia 1899 godzinę 9 rano.

Celem strzeżenia praw Süsli z Grossów Manglowej ustanawia się pana Władysława Krasickiego, c. k. notaryusza w Radomyślu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwana w rzeczonyj sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Radomyśl, dnia 6 grudnia 1898

L. cz. C. II. 153/98 (1) (7786)
Przeciw Apolonii Szymańskiej Mikołajowi Szymańskiemu i innym, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Bolechowie przez Józefa Roszkowskiego pozew o wykreślenie prawa zastawu dla sumy 200 zł. zpn. ze stanu biernego realności lhw. 41 ks gr. Bolechów.

Na podstawie pozwu wyznaczo audyencyę do rozprawy na dzień 22 grudnia 1898 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Apolonii Szymańskiej i Mikołaja Szymańskiego ustanawia się pana Jana Kantego Krupińskiego c. k. notaryusza w Bolechowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie wymienionych w rzeczonyj sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Bolechów, dnia 4 grudnia 1898.

L. 109466.

OBWIESZCZENIE.

Według reskryptu wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 26 listopada 1898 l. 38933 król pruski Minister rolnictwa zezwolił aż do odwołania na przywód żywego bydła rogatego z Austro-Węgier do publicznej rzeźni w mieście Nordhausen.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 7 grudnia 1898.

L. 106.868.

Ze względu na pomysłny stan zarazy pyskowej i racicowej w powiatach Stryjskim i Turczańskim c. k. Namiestnictwo, zno z swe rozporządzenie z 15 października 1898 l. 92015 zezwala na wolny obrót zwierzętami racicowemi w okręgu zarazy, ustanowionym powyższem rozporządzeniem.

W miejscowościach zapowietrzonych jeszcze zarazą pyskową i racicową obowiązują przepisy weterynarno-policyjne, wydane przez c. k. Starostwa w Stryju i Turce.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia w urzędowej „Gazecie lwowskiej“.

Co się podaje do powszechnej wiadomości, odnośnie do tutejszego obwieszczenia z 15 października 1898 l. 92015.

Z c. k. Namiestnictwa
Lwów, dnia 5 grudnia 1898.

L. cz. T. 38/98 7 VI. (7598 2—3)

W skutek podania Jadwigi Jaskólskiej Walentego Mazurkiewicza, Maryi Głębockiej, Ignacego Prausa, Teodora Prausa i Jana Prausa i o uznanie za zmarłego Augustyna Jana 2 im. Jaskólskiego, urodzonego dnia 6 sierpnia 1832 w Bochni a który dnia 29 maja 1863 miał się wydatlić rzekomodo Królestwa Polskiego do ówczesnego powstania i od tego czasu żadnej wiadomości o nim nie ma c. k. sąd krajowy w myśl §. 7. ustawy z 16 tego 1883 Nr. 20 dz. p. p. wzywa każdego kto by o miejscu pobytu lub śmierci Augustyna Jana 2 im. Jaskólskiego wiedział aby o tem tut. c. k. sąd lub kuratora nieobecnego adwok. dr. Michnika w Bochni względnie zastępcę tegoż kuratora adw. dr. Maissa w Bochni do dnia 1 stycznia 1900 zawiadomił ileż w przeciwnym razie popływie zakreślonego terminu na ponowne żądanie proszących tenże Augustyn Jan 2 im. Jaskólski za zmarłego uznanym zostanie.

Kraków, dnia 5 listopada 1898.

Doniesienia prywatne.

Ч. 565/98

КОНКУРС

1092

na одну stypendiję po 130 zr. w год из фонда бл. п. Константина Кмицикевича для слушателей права и умчностей политичных з началом школьного года 1898/99.

Желающі ту стипендію. — получить должні сві прошения посредством властей университетских найдалше до дня 1 (13) января 1899 года в Ставропигійскій Институт внести и виказаться:

а) свідательством крещения, що суть руской народности і гр. к. обряда;

б) свідательством нравственности, що хорошо ведуться і должности своего обряда сосовітно исполняют;

в) свідательством убожества, що в стипендіи поддержці нуждаются;

г) свідательством властей университетских, що суть на университет приняті і в науках хорошо успевают;

д) Компетенти II года права должні виказаться, що колоквиа хорошо выдержали, а компетенти III і IV годов, що правительственні іспити с хорошим успехом сдѣлали.

Надѣленная тою стипендію пользоваться будетъ нею до окончания студій, а по окончанію тихже може бути нею надѣленъ еще на два года, если подвергнется строгим іспитам в цѣли достиженія академической степени доктора прав им поступить на практику в одном из к урядов.

Первенство имѣютъ именники т. е. Кмицикевичи, по них сродники фундатора, а доперва по тих другі компетенти.

От Ставропигійского Института.
Львѣв, дня 5 нов. ст. декабря 1898.

Ч. 565/98

КОНКУРС

на одну стипендію по 76 zr. в год из фонда бл. п. Анастасіи Юркевичевой для учениц учительских семинарій восточной Галичины вначалом школьного года 1898/99.

Желающі ту стипендію получить должни сві прошения посредством дирекцій учительских семинарій найдалше до дня 1 (13) января 1899 года в Ставропигійскій Институт внести и виказаться:

а) свідательством крещения, що суть руской народности і гр. к. обряда;

б) свідательством нравственности, що хорошо ведуться і должности своего обряда сосовітно исполняют;

в) свідательством убожества, що в стипендіи поддержці нуждаются;

г) свідательством дирекцій учительских женских семинарій, що суть в учебное заведење в восточной Галичині приняті, в науках хорошо успевают і учебное заведење публично посещают.

Надѣленная тою стипендію пользоваться будетъ нею до окончания студій.

От Ставропигійского Института.
Львѣв, дня 5 нов. ст. декабря 1898.

Rok założenia 1878.

NOWOŚCI

w wielkim wyborze na podarunki na Gwiazdkę i Nowy Rok otrzymał i poleca po

cenach nadzwyczaj umiarkowanych

magazyn specjalno-galanteryjny

pod firmą: „Au bon marché“

Késmárky & Illés następcą

Władysław Ciechulski

we Lwowie,

róg placu Maryackiego i ul. Teatralnej l. 2. dom kapitulny.

Cenniki ilustrowane na żądanie bezpłatnie.

Znakomite scyzoryki, noże ze stali szwedzkiej do krajania chleba i użytku w kuchni.

Oesterreichisch-ungarische Bank.

Bei der am 5 Dezember 1898 vorgenommenen Verlosung wurden ausgelost:

an 4 pre., 40¹/₂ jährigen Pfandbriefen fl. 1,069.600.— und

an 4 pre., 50 jährigen Pfandbriefen fl. 452.100.—

Die am 5 Dezember 1898 gezogenen Pfandbriefe werden v. 1ten April 1899 an sowohl bei der Hypothekar Credits-Kasse in Wien, als auch bei allen Bankanstalten ausbezahlt.

Das Nummernverzeichnis der am 5 Dezember l. J. gezogenen, dann der aus früheren Ziehungen noch unbehobenen 4 pre. Pfandbriefe wird von der genannten Kasse und von allen Bankanstalten auf Verlangen unentgeltlich ausgefolgt.

Die Verzinsung verlosteter Pfandbriefe erlischt mit dem der betreffenden Verlosung zunächst folgenden Coupon-Termine, daher bezüglich der am 5 Dezember l. J. verlostten Pfandbriefe am 1 April 1899.

Wien, am 7 Dezember 1898.

OESTERREICHISCH-UNGARISCHE BANK.

Kautz,

Gouverneur.

Suess,

Generalrath.

Mecenseffy,

Generalsekretär.

Bank austriacko-węgierski.

Przy losowaniu odbytem dnia 5 grudnia 1898 r. wylosowano:

4 pre. listów zastaw., umarzalnych w 40¹/₂ latach zł. 1,069.600 i

4 pre listów zastawnych, umarzalnych w 50 latach zł. 452.100.

Wylosowane dnia 5 grudnia 1898 r. listy zastawne wypłacane będą począwszy od 1go kwietnia 1899 w hipotecznej kasie kredytowej Banku austriacko-węgierskiego w Wiedniu i we wszystkich zakładach Banku.

Spis numerów listów zastawnych, wyciągniętych dnia 5 grudnia b. r. jakoteż listów zastawnych niepodniesionych jeszcze z poprzednich ciągnień 4 pre. listów zastawnych, wydają na żądanie wymieniona kasa i wszystkie zakłady Banku bezpłatnie.

Oprocentowanie wylosowanych listów zastawnych nastaje z najbliższym terminem kuponu, przeto listów zastawnych wylosowanych dnia 5 grudnia b. r. z dniem 1 kwietnia 1899 r.

Wiedeń, dnia 7 grudnia 1898.

BANK AUSTRIACKO-WĘGIERSKI.

Kautz,

gubernator.

Suess,

generalny radca.

Mecenseffy,

generalny sekretarz.

Każdy prenumerator

Tygodnika Ilustrowanego

otrzyma w roku 1899 bez żadnej dopłaty

12 tomów DZIEŁ SIENKIEWICZA

w nowem wydaniu, obejmującym w 36-ciu 10-cio arkuszowych tomach (z wyjątkiem „Trylogii“), wszystkie utwory autora „QUO VADIS“. TYGODNIK ILUSTROWANY daje rocznie przeszło 1200 ilustracyj oraz bezpłatne REPRODUKCYE KOLOROWE OBRAZÓW mistrzów naszych. W roku 1899 drukowane będą jednocześnie dwie powieści oryginalne mianowicie ciąg dalszy wielkiej powieści historycznej p. t.

„KRZYŻACY“ Sienkiewicza

(której początek nowi prenumeratorzy nabywać mogą za guldena), oraz

„ARGONAUCI“

większa powieść E. Orzeszkowej.

W dodatku powieściowym, dołączanym co tydzień w arkuszach, rozpoczniemy z Nowym Rokiem pow. hist. głośnego pisarza węgierskiego Jul. Wernera p. t. „Z Popiołów“.

Prenumerata „TYGODNIKA ILUSTROWANEGO“ wraz z dodatkiem powieściowym i 12-tu tomami dzieł H. Sienkiewicza wynosi:

we Lwowie

kwartalnie . . . 3 złr. 60 ct.
półrocznie . . . 7 „ 20 „
rocznie . . . 14 „ 40 „

w Galicyi wraz z przesyłką poczt.

kwartalnie . . . 3 złr. 75 ct.
półrocznie . . . 7 „ 50 „
rocznie . . . 15 „ — „

Prenumeratę przyjmują:

Główna Ajencya i Expedycya „Tygodnika“

we Lwowie, Pasaż Hausmana 9

oraz wszystkie księgarnie i kantory pism.

Najwspanialsze ozdoby na Boże Drzewko poleca handel S W. NIEMOJOWSKIEGO we Lwowie, plac Maryacki 1. 8.

Wybór olbrzymi. Ceny najniższe. Kompletne sortymenty po zł. 1, 2 i wyżej. Zlecenia zamiejscowe odwrotnie.

Poleca się handel wiu Ludwika Stadtmüllera w Lwowie

Do „Gazety Lwowskiej“ OGŁOSZENIA przyjmują wyłącznie Agencja dzienników i ogłoszeń Pasaż Hausmana 9. gdzie można nadawać także inseraty do wszystkich miejscowych, zamiejscowych i zagranicznych dzienników. po cenach najprzystępniejszych.

Drobne ogłoszenia od wyrazu petitem 1 1/2 centa, dużym petitem dwa centy.

Owieszczenie. Sąd powiatowy w Brzesku przyjmie natychmiast rutynowanego pisarza dla oddziału egzekucyjnego, wynagrodzenie 25 zł miesięcznie. 7792

Dyktaryusz z szybkim wyrobionem piśmem, a mogący wykazać się chlubnymi świadectwami z długoletniego prowadzenia działów manipulacyjnych, a to dzienników podawczych, registratury i innych czynności przy c. k. Sądach jako i c. k. Starostwach, poszukuje posady. Zgłoszenia pod lit. A. W. poste restante Mielec. 1095

Najkorzystniej kupować najlepsze 1013 kanarki śpiewaki u Carl Ulrich, St. Andreasberg i/H, sztuka po 7, 8, 9, 10, 12, 15, 18 marek za zaliczką. Cenniki gratis

Poszukuje miejsca u księdza osoba młoda znająca się na gospodarstwie i kuchni, od 1go stycznia. Adres: J. M. poste restante via Dębica Zamek.

Rodzina z 7 dzieci, będąca w wielkiej potrzebie, prosi dla dzieci o starą odzież, bądź jakakolwiek pomoc. Wiadomość w Administracji.

Poszukuje 1083 majątku przeważnie lasowego z płynącą wodą, blisko istniejącej lub oznaczonej kolei. Oferty bez pośrednictwa przyjmuje Jan 859, Lwów, poste restante.

Dywany perskie i portyery prawdziwe (starożytne) sprzedaje, kupuje i wypożycza, jakoteż przyjmuje do przechowania Skład dywanów „AU LOUVRE“ Lwów, ul. Sykstuska 1. 6. Ulgi w spłatach wedle umowy. Na żądanie wysyłamy nasze bogato ilustrowane cenniki darmo i opłatnie. 835

Poleca swą Fabrykę korków katalońskich do beczek i butelek, oraz kora korkowe do mielenia prosa L. J. Malewski Lwów, ul. Ormiańska 12. 9

Nowości w futrzanych towarach, kapeluszach, bluzach, rekawiczkach, welonach, koronkach i wstążkach po zadziwiająco niskich cenach. „Maison de Nouveautés“ Madame Berta Fiedler, 835 Lwów, plase Kapitulny 1. 3.

ARTUR KOSCICKI (SYRIUSZ) Lwów, ulica Zamarstynowska 1. 11 (dom własny), ul. Trzeciego Maja 1. 2 poleca 18 Wyborne kawy wprost z Ameryki pół kl. od 75 ct. Najlepsze herbaty pół kl. od 1 zł. 50 ct. Koniak kuracyjny butelka od 1 zł. 80 ct. Najlepszy rum 1/3 litry od 1 zł. 20 ct. Kakao bolenderskie pół kl. 1 zł. 99 ct.

Resztki chodników i wysortowane dywany, portyery, firanki, kapy, koce, dery na konie, gobeliny i różne przedmioty dekoracyjne po cenach bajecznie niskich poleca 835 Skład dywanów „AU LOUVRE“ Lwów, ul. Sykstuska 6 (Pasaż Hausmana) Także i na raty bez podwyższenia cen. Dla prowincyi cenniki gratis i franko.

U Troczyńskiego pasaż Hausmana Funt Herbatników . . . . . 6 ct. „ Karmelków . . . . . 40 „ „ Pomadok . . . . . 60 „ „ Czekoladek . . . . . 1.— zł. Wyrób własny.

Także i na raty bez podwyższenia cen dywany, portyery, chodniki, kołdry watowane, kapy na stoły i łózka, koce, dery na konie, jakoteż wszelkie artykuły potrzebne do urządzenia domowego w składzie dywanów 835 „TEPPICHHAUS AU LOUVRE“ Lwów, ul. Sykstuska 6 (Pasaż Hausmana) Na prowincję wysyła się cenniki gratis i franko.

Resztki materij meblowych, chodników, pluszów, dywanów po cenach niżej własnego kosztu. Jednocześnie poleca: Meszty tureckie po zł. 1.50, Szaliki jedwabne po zł. 1.20 i 1.70, Lambrekiny do okien po zł. 1.— i 1.60, Dywany gospodarskie pod stoły jadalne po zł. 3. 4. 5, Dywany pod łózka od 85 ct za sztukę, Dywany nad łózka od zł. 5 za sztukę. Prócz tych: 1075 hafty tureckie — poduszki — makaty — ekrany — parawany — gobeliny — kozy indyjskie — futerka z angory — serwetki i laufery z aplikacją itp. magazyn

Meszy tureckie po zł. 1.50, Szaliki jedwabne po zł. 1.20 i 1.70, Lambrekiny do okien po zł. 1.— i 1.60, Dywany gospodarskie pod stoły jadalne po zł. 3. 4. 5,

Dywany pod łózka od 85 ct za sztukę, Dywany nad łózka od zł. 5 za sztukę. Prócz tych: 1075

hafty tureckie — poduszki — makaty — ekrany — parawany — gobeliny — kozy indyjskie — futerka z angory — serwetki i laufery z aplikacją itp. magazyn

A. Krzysztofowicza Lwów, plac Halicki 1. 2.

Wystawa ogólna 835 wschodnich i innych obcych i krajowych dywanów, portyer, firanek i chodników, otwarta przez cały dzień, w noczy zaś przy elektrycznym oświetleniu. Wstęp wolny. Zdumiewająco tanie ceny są na wszystkich towarach dokładnie uwidocznione. Ulgi w spłatach wedle umowy. Uprasza się każdego, kto coś zakupić pragnie, by wprzód obejrzał tę wystawę. Na prowincję cenniki darmo i opłatnie. Listy adresować należy: Skład dywanów „AU LOUVRE“, Lwów, ul. Sykstuska (Pasaż Hausmana).

KONKURS.

Dyrekcya „Spółki handlowej Towarzystw i kółek rolniczych w Nowym Sączu“ ogłasza niniejszym konkurs na posadę fachowego kierownika handlowego z płacą roczną 1000 zł. a w. i tantiemą od czystego zysku.

Ubiegający się o powyższą posadę mają przesać na ręce Dyrekcji Spółki własnoręcznie napisane podania z następującymi allegatami:

- a) metryką urodzenia; b) świadectwem zdrowia; c) świadectwami fachowego uzdolnienia.

Pierwszeństwo przed innymi będą mieli kandydaci z ukończoną Akademią handlową, oraz ci, którzy wykazują się chlubnymi świadectwami z dłuższej praktyki w większych handlach towarów kolonialnych i mieszanych.

W razie wybitniejszych i wszechstronnie zadowalniających kwalifikacyj kandydata wymienione powyżej pobory mogą być znaczenie podwyższone.

Podania wnieść należy najpóźniej do dnia 24 grudnia 1898 r. Nowy Sącz, d. 3 grudnia 1898.

Do nabycia w każdej księgarni dr. Juliana Malca Raptularz kancelaryjny na rok 1899. Format 40, 95 str. w oprawie. Cena 40 ct. Z przesyłką pod opaską 50 ct. Nakład księgarni J. A. Pelara w Rzeszowie. 1072

Do P. T. Właścicieli koni. 836 Jeżeli Wielmożny Pan zamierza dobre i tanie dery na konie kupić, zechce Wielmożny Pan udać się do składu dywanów AU LOUVRE Lwów, Sykstuska 6. Tamże znajdzie Wielmożny Pan ogromny wybór der po zdumiewająco niskich cenach. Na prowincję wysyła się na żądanie nasze bogato ilustrowane cenniki gratis i franko.

JULIAN SOLIK (przedtem Fr. Mroziński) we Lwowie, ul. Sobieskiego 1. 7, poleca wszelkie gatunki futer, a mianowicie: futra do podróży, paletoty męskie i damskie, podług najnowszych fasadów, rotundy, katanki, kołnierze, peleryny, zarekawki, czapki, męskie i damskie kołpaki, skóry we wszystkich gatunkach, wierzchy gotowe do futer męskich i damskich. Materye najnowsze na wierzchy w największym wyborze. Wyszczególnione tu towary znajdują się na składzie. Ceny umiarkowane stałe. Dla P. T. Publiczności i Przewielebnego Duchowicłstwa spłaty miesięcznymi ratami. 784

Handel herbaty, kawy i wina EDMUNDA RIEDLA we Lwowie, plac Maryacki 1. 10 poleca herbatę zbioru majowego bezpośrednio z Chin sprowadzoną, ciemno zieloną, z wyborym smakiem i aromatyczną wonią. 1/2 kl. Congo czarna nr. 1 . . . . . 1.60 1/2 kl. Peeco kwiat najprz. nr. 8 . . . . . 3.— „ Soukong czarna nr. 2 . . . . . 2.— „ Guapowder ziel. perf. nr. 9 . . . . . 4.— „ zbior majowy nr. 3 . . . . . 3.— „ Imperial ziel. perf. nr. 10 . . . . . 4.— „ Kaysów . . . . . nr. 4 . . . . . 4.— „ Melange de Indes nr. 5 . . . . . 4.— „ Madama żółta krw. nr. 12 . . . . . 6.— „ Bando kawy nr. 6 . . . . . 3.— „ Wystawki z wst. herbat . . . . . 1.30 „ kwiat . . . . . nr. 7 . . . . . 4.— „ z najlepsz. herbat . . . . . 1.00 Ceny herbaty oznaczone na pół kilo, w paczkach 1/2 i 1/4 kilo. Opiekownie nie liczy się. Zamówienia z prowincyi załatwia się odwrotną pocztą. 1906

Próbki wysyłam bardzo chętnie darmo i opłatnie. Tutki cygaretowe „NORIS“ wyrobu 1027 Wl. Beldowskiego magistra farmacyi i chemika w Krakowie, oznaczające się dymem łagodnym i chłodnym, nie zmieniają smaku i z pachu tytanu, nie naciągają tłuszczem i nie gasną szybko, wskutek tego pal-go papierosa można wypalić ze smakiem. Do nabycia w handlach i trafikach.

We wszystkich składach Perfum, Aptekarzy, Drogistów i Fryzjerów znajduje się VELOUTINE Puder ryżowy spożywalny PRZYGOTOWANY Z DROBUTEM Przez CH. FAY, Fabrykanta Perfum FAYE, 9, Ulica de la Paix, 9, PARYŻ

FOTOGRAFIE w formie marki pocztowej, gumowane i perforowane, gotowe do nalepiania na karty wizytowe, zawiadomienia o zaręczynach, ślubach, karty gratulacyjne i reklamowe, dostarcza się za otrzymaniem każdej fotografii (formatu wizytowego, gabinetowego lub każdego innego) w nadzwyczaj pięknym wykonaniu. Fotografie oryginalne zwraca się. Czas wykonania trwa 2 do 3 dni. Cena 10 sztuk 70 ct. — 25 sztuk zł. 1.70 — 50 sztuk 2.20 — 100 sztuk zł. 3.70. Zamówienia przyjmuje: Agencja dzienników, Lwów, Pasaż Hausmana 9.